

Rok IV

Lipiec

Nr. 7

WIADOMOŚCI KONTROLI SKARBOWEJ

ORGAN ZAWODOWY
STOWARZYSZENIA URZĘDNIKÓW
KONTROLI SKARBOWEJ

WARSZAWA
1928

TREŚĆ NUMERU:

1. Walny Zjazd Delegatów.
2. Protokół Komisji Rewizyjnej, Bilans i Preliminarz budżetowy S. U. K. S.
3. Ogłoszenia i protokoły walnych zebrań Sp. Dom Zdrowia.
4. Z działalności Zarz. Gł. S. U. K. S.
5. Komunikat.
6. Rozporządzenia.
7. Różne wiadomości.
8. Od Redakcji.
9. Ogłoszenia.

Redaktor odpowiedzialny: Piotr Bogdziewicz.

Adres Redakcji: Warszawa, ulica Inflancka Nr. 1 m. 29. — Adres Sekretarjatu Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej Warszawa, ul. Piękna 3 m. 14. Telefon 415-93. Konto P. K. O. № 1444.

Warunki prenumeraty: Członkowie Stowarzyszenia U. K. S. otrzymują pismo bezpłatnie. Dla nieczłonków cena egz. 1 zł 50 gr.

Ceny ogłoszeń: Cała strona 60 zł., pół strony 35 zł., $\frac{1}{4}$ strony 20 zł

Wydawca: Zarząd Główny Stow. Urzędn. Kontr. Skarbowej w Warszawie

OGŁOSZENIE.

Stosownie do rozporządzenia wykonawczego, opublikowanego w Nr. 60 „Dziennika Ustaw” za rok 1928, w przedmiocie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o monopolu spirytusowym wydałem i posiadam na składzie wszelkie księgi kontrolne i formularze dla gorzelń według nowych wzorów i paginowań. Ceny niskie. O wczesne zamówienia (najlepiej zbiorowe) uprasza

JÓZEF JANKOWSKI

INSPEKTOR KONTR. SK.

w BYDGOSZCZY.

WIADOMOŚCI KONTROLI SKARBOWEJ

WALNY ZJAZD DELEGATÓW STOWARZYSZENIA URZĘDNIKÓW KONTR. SK. W DNIU 6 i 7 MAJA 1928 R. (WYCIĄG Z PROTOKUŁU STENOGRAFICZNEGO)

PRZEBIEG OBRAD

Dnia 6 maja r. b. o godzinie 10-ej rano w lokalu Klubu Urzędników Państwowych w Warszawie rozpoczął swe dwudniowe obrady doroczny Walny Zjazd Delegatów Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej, w którym wzięli udział z prawem głosu decydującego delegaci następujących Kół: 1) kol. Gruca—Koło Białystok, 2) kol. Klimek, 3) Witkowski Okręg Poznań, 4) kol. Drożdż—Koło Czortków, 5) kol. Kozłowski—Koło Częstochowa, 6) kol. Różański—Koło Lublin, 7) kol. Bieniasz—Koło Łódź, 8) kol. Strigl—Koło Lwów, 9) kol. Białek—Koło Łuków, 10) kol. Smoleński, 11) kol. Brokl—Okr. Lwów, 12) kol. Styczyński—Koło Nowy Sącz, 13) kol. Bogacz Okręg—Katowice, 14) kol. Januszkiewicz—Okręg Katowice, 15) kol. Suszczyński—Okręg Kraków, 16) kol. Ostachowski—Okręg Kraków, 17) kol. Popiel—Koło Przemyśl, 18) kol. Woś Koło Rawa Ruska, 19) kol. Pawlik—Koło Tarnów, 20) kol. Gałuszka, 21) kol. Limbach—Koło Tczew, 22) kol. Sklenarz, 23) kol. Haas—Koło Sambor, 24) kol. Neher—Okręg Stanisławów, 25) kol. Gliński, 26) kol. Wierzbowski—Koło Warszawa I, 27) kol. Jantos—Koło Warszawa II, 28) kol. Skowroński, 29) kol. Wróblewski—Koło Żółkiew. — Członkowie Zarządu Gł. koledzy: 30) Szeiweł—Cieszyn, 31) Bogdziewicz—Warszawa, 32) Jastrzębski—Lwów, 33) Burczyn—Warszawa, 34) Spunda

Stanisławów, 35) Gerwin—Warszawa, 36) Jaworski—Tczew, 37) Jankowski — Bydgoszcz, 38) Halikowski — Warszawa, 39) Iwankow—Tarnopol, 40) Borkowski — Białystok, 41) Morawiecki — Cieszyn.

Nadto wzięli udział w obradach liczni członkowie Stowarzyszenia z Warszawy i okolicy z prawem głosu doradczego. Ze strony Ministerstwa Skarbu byli obecni:

Dyrektor Departamentu Akcyz i Monopolów Państwowych p. Gracjan Wojtowicz, Naczelnik Wydziału Administracyjnego Departamentu Akcyz i Monopolów Państwowych p. Dr. Karol Korta i Naczelnik Wydziału IV Warszawskiej Izby Skarbowej p. Szumski.

Nadto na zebranie przybyli: p. Solman jako przedstawiciel Stowarzyszenia Urzędników Skarbowych, pp. Sassorski i Duda, jako przedstawiciele Stowarzyszenia Urzędników Państwowych, oraz korespondenci pism codziennych „Kurjera Porannego“, „Rzeczypospolitej“ i inni.

Na Walnem Zebraniu przewodniczył prezes Zarządu Gł. kol. Szeiweł, zagajając obrady następującem przemówieniem:

„Wielce Szanowni Panowie i koledzy! Dzisiejszy tak liczny Zjazd pp. kolegów z całej Rzeczypospolitej świadczy najbardziej, iż zainteresowanie się naszą organizacją wzrasta z każdym rokiem, świadczy to, iż instytucję tę panowie uznają za istotnie potrzebną. Zaszczycenie nas swoją obecnością najwyższych naszych zwierzchników t. j. Dyr. Dep. p. Wojtowicza, tudzież p. Nacz. Wydziału Ministerstwa Skarbu D-ra Korty zaświadcza, że władze nasze przełożone chętnie widzą tę naszą pracę, gdyż jej cele są jasno sprecyzowane w statucie i obejmują one obok strzeżenia naszych interesów także jedną rzecz bardzo ważną t. j. chęć przysłużenia się choćby w skromnych rozmiarach do należytego funkcjonowania aparatu administracji akcyzowej! Ta rzecz, zdaje się, znalazła już w najwyższem miejscu oddźwięk i tam ta praca została oficjalnie zaakceptowaną. Uchodzi o to, abyśmy się stali egzekutorami naszych zamierzeń i tej pracy, abyśmy wykazali, iż nadal trwamy na naszym stanowisku oraz, że pragniemy jaknajwiększego szczęścia dla naszej kochanej Ojczyzny. Okrzykiem: Nasza Najjaśniejsza Rzeczypospolita niech żyje! — (wszyscy powstawszy z miejsc podejmują ten okrzyk)—witam obecnych na naszym zebraniu Pana Dyrektora naszego De-

partamentu Wojtowicza i Pana Naczelnika Wydziału Departamentu D-ra Kortę. Witam p. Prezesa Izby Skarbowej w Grudziądzu Solmana jako przedstawiciela Stowarzyszenia Urzędników Skarbowych, którego obecność również świadczy, że i tam nasza praca jest znaną i z uwagą śledzoną. Witam wszystkich kolegów i obecnych na tej sali."

PRZEMÓWIENIE

P. NACZELNIKA WYDZIAŁU MINISTERSTWA SKARBU

Dra K O R T Y:

„Proszę Szanownych Panów!

Przedewszystkiem dziękuję w imieniu pana Dyrektora i w swoim własnem Zarządowi Stowarzyszenia za zaproszenie nas na dzisiejsze zgromadzenie panów. Umiemy cenić zwrócone do nas zaproszenie i za nie serdecznie dziękujemy. Zjechaliście się panowie z całej Polski, od Śląska do Wilna, od Poznania do Karpat, aby radzić o swoich stosunkach i sprawach. W imieniu p. Dyrektora i swoim własnem chcę zaznaczyć, że interesy panów są pośrednio interesami Ministerstwa Skarbu, bo urzędnik zadowolony, naszym zdaniem, jest czynnikiem daleko korzystniejszym w całej machinie urzędniczej, aniżeli urzędnik, którego losem wielce się nie interesują.

Przed dwoma dniami w Ministerstwie był zjazd naczelników Wydziałów IV przy współudziale i panów ze Stowarzyszenia waszego. Już na tem zebraniu przedstawiciele panów mieli sposobność przekonać się, jak interesujemy się sprawami waszemi. Wtedy przedwczoraj miałem zaszczyt oświadczyć i stwierdzić z przyjemnością i wielkiem zadowoleniem postępy w usprawnieniu tej gałęzi służby administracji skarbowej, która nosi wspólne miano kontroli skarbowej. Widać to na wzmożonych dochodach z podatków pośrednich, a specjalnie z dwóch monopolii: spirytusowego i tytoniowego. Jeżeli te wpływy, względnie wzmożenie się tych dochodów jest widoczne, to nie mała zasługa leży w tym organie najniższym, w tych organach, które zowiemy Kontrolą skarbową. Że to usprawiedliwienie istnieje, to nietylko my, którzy się stykamy bezpośrednio z tą pracą panów, konstatujemy, ale stwierdzają to i wszystkie inne czynniki Ministerstwa Skarbu. Zapewne,

jeżeli nie osiągnęliśmy tego ideału, do jakiego dążą wszyscy urzędnicy skarbowi, a w szczególności urzędnicy akcyzowi, t. j. do uzyskania podstawy materialnej, aby urzędnik nie miał przykrości w zaspakajaniu swych koniecznych potrzeb, to jednak pomału do tego dążymy. Jako jeden z tych czynników wprowadzamy w tej chwili ryczałty, które może być, jak to zauważył p. prezes Stowarzyszenia na posiedzeniu naczelników Wydziałów IV, że nie jest tak całkowicie przeprowadzany, jak na Śląsku, jest jednak jednym z tych czynników, które choć trochę przyczyniają się do polepszenia bytu urzędników Kontroli skarbowej. Tak wstawiono do planu finansowego gospodarki monopolu spirytusowego kwotę 3 milionów jako nagrody dla urzędników współdziałających z monopołem spirytusowym. Również wziętą będzie pod uwagę przez Ministerstwo sprawa nagród za wykrywanie przekroczeń skarbowych; nie wszędzie to jest może wymierzane w należytej mierze i kwotach, lecz Ministerstwo będzie się starało, aby te niedomagania usunąć. Widzą panowie, że sprawa polepszenia waszego bytu leży Ministerstwu na sercu. Kończąc to swoje przemówienie, życzę panom jaknajlepszych wyników dzisiejszych obrad.“

Następnie w krótkich słowach powitał Zjazd przedstawiciel Stowarzyszenia Urzędników Skarbowych p. Solman:

„W imieniu Stowarzyszenia urzędników skarbowych w zastępstwie prezesa Zarządu Centralnego, mam zaszczyt powitać szan. kolegów i życzyć im owocnych obrad. Zarząd Centralny interesuje się sprawami Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej i pan prezes Kozłowski bardzo żałuje, iż nie mógł osobiście przybyć, życzy jednak sobie, o ile mu czas pozwoli, jutro się tu zjawić, ponieważ pragnie zabrać głos w sprawach organizacyjnych“.

Przewodniczący kol. Szeiweł:

„Szanowni panowie! W odpowiedzi na tak dla nas zaszczytne i cenne oświadczenie p. Naczelnika Wydziału Ministerstwa Skarbu, Dra Korty, w imieniu p. Dyrektora Departamentu Wojtowicza, pragnę stwierdzić, co koledzy przyznają, że doznawany i zaakceptowany tutaj życzliwy stosunek najwyższych naszych zwierzchników do naszego Stowarzyszenia—stanowi już w sobie dobro najcenniejsze, dobro wielkie, którego niegdys za czasów zaborczych nie doznawa-

liśmy w takiej formie. To musimy zaznaczyć i przyjąć z podzięką i wdzięcznością. Wiemy, że niektóre rzeczy dadzą się przeprowadzić na pewnym ciasnym terenie, wiemy, że wogóle byt urzędników państwowych nie stoi na wysokości koniecznego zaspokojenia jego potrzeb. Wiemy, że na to składają się różne przyczyny, a najważniejszą przyczyną jest to, iż wogóle jesteśmy jeszcze młodzi w naszej państwowości, że dopiero obecnie się wyrabiamy i dorabiamy i że nie wszystkie nasze żądania dadzą się spełnić, choćby ktoś miał do tego wolę najlepszą. W każdym razie już samo wykazywanie dobrej woli jest dla nas wielkim plusem. Z drugiej strony pragnę zaznaczyć, że istotnie podwyższyły się dochody z monopolu tytoniowego i spirytusowego o 157 milionów złotych, a z podatkami pośrednimi wspólnie o 180 milionów złotych w porównaniu do ubiegłego roku. Nie uwłaczając w niczem umiejętności kierownictwa w dziedzinie skarbowej naszych najwyższych instancji, stwierdzam, jak to już zaznaczono, że w wielkiej mierze przyczynił się do tego ten aparat najniższy t. j. wykonawczy. Napawa to nas wielką nadzieją i otuchą, że ten stan rzeczy, t. j. powiększenie się dochodów z monopolów i podatków pośrednich przyczyni się w wielkiej mierze do polepszenia naszego położenia materialnego.

Należy jednak z powodu nieustalonej jeszcze stabilizacji stosunków uzbroić się w pewną dozę cierpliwości, a przede-wszystkiem zaprzestać wysuwania postulatów w rzeczach bła-hych, natomiast trzeba dążyć do zrealizowania tych ważnych postulatów, które dotyczą istotnie poprawy naszej egzystencji.

Wiemy, że stanowisko naszych władz jest dla nas przy-chylne i uważamy to za zadatek załatwienia naszych postu-latów.

Również dziękuję p. Solmanowi, jako przedstawicielowi Stowarzyszenia Urzędników Skarbowych, za łaskawe przyby-cie i powitanie, oraz składam na jego ręce, jako reprezentanta Stowarzyszenia Urzędników Skarbowych, imieniem wszystkich obecnych i nieobecnych podziękowanie za zainteresowanie się naszymi obradami i za zaszczytowanie nas swoją obecnością.

Znane jest wszystkim, że dziś urzędnicy chcąc dojść do jakiegoś polepszenia swego opłakanego bytu, muszą sami o sobie myśleć. Dlatego też w tym kierunku musimy praco-wać i zgodnie wszyscy stanąć obok siebie, aby wytworzyć

możliwą harmonię w pracy. Naogół my, Polacy, nie mamy jeszcze należytego zrozumienia dla silnych organizacji, i to odczuwać się daje na każdym polu. Być może, że już nasi synowie będą bardziej szczęśliwsi pod tym względem. Niestety, my byliśmy rozbici na trzy części, i dziś jeszcze niema pełnego zrozumienia dla tego ideału najwyższego, to jest dla pracy zbiorowej, wspólnej, ramię przy ramieniu. Dobrze pojmuję stanowisko związków i organizacji nam pokrewnych, które wytykają sobie wzajemnie te błędy organizacyjne. Niestety nie doszliśmy jeszcze do tego momentu wszelkiej doskonałości, któraby zezwoliła nam, się samym likwidować, bo pozostawilibyśmy po sobie próżnię. Sądzę jednak, że nie należy ustawać w pracy nad unifikacją ogólnego ruchu organizacji zawodowych, lecz dążyć do tej unifikacji drogą spokojnej ewolucji. Jeszcze raz dziękuję reprezentantowi Stowarzyszenia Urzędników Skarbowych za przybycie na nasze Zebranie.

PRZEMÓWIENIE
P. DYREKTORA DEPARTAMENTU
P. WOJTOWICZA.

Proszę Panów! Chcę parę słów powiedzieć, co prawda nie wiele dodam do tego, co powiedział p. Dr. Korta w rzeczach zasadniczych. Ja się zapatruję na nasze wspólne prace w ten sposób, iż rok ubiegły był przygotowywaniem się do egzaminu, rok obecny będzie przejściowym, a za dwa lata będziemy zdawali maturę. W tym kierunku praca panów idzie. Z całym zadowoleniem oświadczam, iż najgoręcej popieram ten kierunek, uważam za najwłaściwszy, odpowiadający sprawom organizacyjnym, zawodowym. Panowie idziecie drogą pogłębienia swej wiedzy fachowej i polepszenia służby jako takiej.

Nie chcę nikomu narzucać swojej opinii, jednak przy waszych obradach prosiłbym o zastanowienie się nad trzema rzeczami.

Przedewszystkiem na mocy waszego statutu nie wszyscy urzędnicy akcyzowi mogą należeć ustawowo do tego Stowarzyszenia, zwracam panom uwagę, na co mi również zwracali uwagę naczelnicy Wydziałów IV, iż może należałoby tę część statutu zmienić.

Druga sprawa, która mi leży na sercu, to aby Dom Zdrowia był domem zdrowia dla wszystkich urzędników skarbowych. W roku zeszłym powiedziano, iż jest to pewna tylko grupa, która zainicjowała tę rzecz, — sprawę tę należy uporządkować dlatego, iż ja sam nie będę miał śmiałości apelowania do p. Ministra o dalsze subwencjonowanie tego interesu, już w tym roku przewidujemy znacznie większą sumę na ten interes, może w roku przyszłym jeszcze więcej. Jeżeli będzie to tylko w ręku jednej grupy osób, to nie będzie to wskazaniem.

Trzecia sprawa, która mi leży na sercu, to rozszerzenie tej kasy pożyczkowo-kredytowej, która jest przy Ministerstwie Skarbu dla urzędników Skarbowych. W mojem przekonaniu musimy zrobić z tej instytucji wielką instytucję finansową, którąbym nawet nazwał bankiem kredytowym. Trzeba tylko zdobyć się na pewną energję. Jestem tego zdania, że te poszczególne kasy, które są na prowincji, są małemi rzeczami, nie mogą przynosić tej korzyści co Bank Urzędników Skarbowych. Zastanawiałem się nad tem, będzie to daleko lepsze, przyczyni się to do zrzeszenia wszystkich urzędników skarbowych, tego ideału, do którego dążymy.

Życzę panom, aby te prace, które w ciągu tych dwóch dni przeprowadzicie, przyczyniły się do dalszego usprawnienia tej pracy, aby wyniki tej pracy były jeszcze lepsze dla służby i dla Skarbu Państwa". (Huczne oklaski. Zebrani wzniesli okrzyk: P. Dyrektor Wojtowicz niech żyje!).

Następnie do p. 2 porządku dziennego dokonano wyboru do komisji mandatowej kol. Halikowskiego i Jaworskiego.

Na wniosek kol. Jankowskiego rozszerzono porządek dzienny, ustanawiając jako punkt ostatni porządku dziennego „wolne wnioski“.

Do punktu 3 kol. Burczyn odczytał protokół z ostatniego Walnego Zebrania, który przyjęto do zatwierdzającej wiadomości.

Do punktu 4 złożył sprawozdanie kol. Prezes z działalności Zarządu i Stowarzyszenia za rok 1927 treści następującej:

Okres roku 1927 obejmował gorączkowe wysiłki Zarz. Głównego, które głównie były skierowane do:

1) uzyskania takiej pozycji dla naszej instytucji w hie-

rarchji urzędniczej, jaka się jej należy. Zwolna władze podzielają zdanie nasze, że Kontrola skarbową pod względem jej zakresu działania i wymagań nie może być nawet w części upodobniana do byłej Straży Skarbowej — uznają, że zadania Kontroli skarbowej są dziś znacznie większe i zakres działania obszerniejszy i trudniejszy, a to z powodu znacznego rozszerzenia ustawodawstwa.

W roku 1927 różne posunięcia organizacyjne Władzy Centralnej w dziedzinie naszej służby — wykazują dobitnie, że Władza ta docenia należycie doniosłość naszych zadań, a więc i naszej instytucji — dla zagadnień państwowych t. j. skarbowych.

Już w roku 1927 — rzeczywistość wykazała, że wysokość dochodów z monopolów państwowych i podatków pośrednich zależy nie tylko od posunięć ustawodawcy w danych dziedzinach opodatkowania, ale bardzo doniosłą rzeczą jest sposób działania aparatu wykonawczego t. j. jego sprawność.

Na sprawność tą nie składa się jedynie martwa litera ustawy, czy też dekretu lub okólnika — ale w wielkiej mierze odgrywa tu rolę organizacja aparatu oraz zaspokojenie słusznych życzeń urzędników jako tych, od których zależy ta sprawność, a więc życzeń tak natury organizacyjno-zawodowej jak i wynagradzania za pracę.

Wszak w roku 1927 dochody z monopolów i podatków pośrednich wzrosły o przeszło 30% w stosunku do dochodów z roku 1926. Tu obok energii władz i umiejętności kierownictwa — także i sprawność aparatu akcyzowego wykonawczego odegrała bardzo ważną rolę.

Trzeba przyznać, i to z naciskiem podkreślić, że urzędnicy akcyzowi a szczególnie Kontrola skarbową zdali swój egzamin.

Kontrola skarbową szczególnie swoją pracą nieraz ponad siły przyczyniła się bezsprzecznie do tak znacznej wyżki dochodów. Trzeba także uznać, że zapowiedź lepszego traktowania naszej instytucji i dotychczasowe czyny, które już nastąpiły po słowach — również przyniosły korzyść Skarbowi Państwa

O ile ten dotychczasowy zapoczątkowany kurs wobec Kontroli skarbowej nadal będzie utrzymany, o ile spełnią się nasze dalsze nadzieje, pokładane w naszym czcigodnym

zwierzchniku Panu Dyrektorze Departamentu Wojtowiczu — istnieje pewność, że nie tylko my, ale przede wszystkim Skarb Państwa na tem wiele zyska.

Zarząd Główny kroczy z wytkniętym planem zasadniczym, dąży wytrwale do podniesienia poziomu instytucji drogą łatwą i dostępną dla władzy, t. j. żądaniem zasilania naszej instytucji elementem nadającym się do naszej pracy, a zatem drogą przyjmowania nowych kandydatów z wykształceniem średnim, względnie zawodowym średnim.

Pod tym względem nie wszędzie jeszcze dla tej sprawy znalazło się zrozumienie.

Pragniemy znieść tę różnicę, jaka panuje dziś w strukturze organizacyjnej między Urzędem akcyzowym a Kontrolą skarbową — dążymy do połączenia tych instytucji w jeden zwarty organizm.

Uważamy bowiem tę różnicę jako niczem nieuzasadnioną i szkodliwą dla samej służby akcyzowej. Uważamy za celowe, aby bezwzględnie każdy urzędnik akcyzowy biurowy przebył praktykę w zawodowej właściwej służbie t. j. służbie zewnętrznej i aby tym sposobem stworzono doborowy zespół urzędników, świadomych swoich referatów i zarządzeń.

Zarząd Główny nie przeciwstawił się wprowadzeniu rejonowej służby, owszem opowiedział się za jej wprowadzeniem, uważając tę inowację za praktyczną dla samej służby, i za korzystną dla jej wykonawców. Stale ponawiane nasze żądania podniesienia poziomu naszej instytucji szczególnie nasze wskazania, że do Kontroli skarbowej należy przyjmować nowych kandydatów ze średnim wykształceniem — mają właśnie na celu stworzenie odpowiedniego rezerwoaru sił służbowych dla służby rejonowej na dalszą przyszłość, któreby zastąpiły nas, zwłaszcza starszych, w chwili, gdy służbę naszą opuścimy. Trzeba bowiem pamiętać, że urzędnik rejonowy obok innych zalet — posiadać winien jaknajwyższy stopień samodzielności w swojej pracy. Byliśmy i jesteśmy zawsze tego zdania, że tylko urzędnik pełnowartościowy jest pożądany dla tak ważnej instytucji jaką jest Kontrola skarbową — nie można zatem poziomu tej instytucji obniżać i psuć dotychczasowy dorobek i wysiłki zmierzające do tego celu przez dopuszczenie do naszej instytucji nieodpowiednio wykształconego elementu t. j. przez przyjmowanie nowych kan-

dydatów bez średniego wykształcenia, co w wielu okręgach Izb Skarbowych dzieje się z tej przyczyny, że decydujące czynniki nie doceniają tej rzeczy i w częstych wypadkach decydujący czynnik nie będąc zawodowym urzędnikiem akcyzowym—nie jest dostatecznie zaznajomiony z wymaganiami naszej służby zawodowej. Doświadczenie nas uczy, że w sprawach tych wnioski naczelników Wydziałów IV jak i wogóle nasze sprawy zawodowe nie zawsze i nie wszędzie doznają należytego zrozumienia w Wydziałach osobowych Izb Skarbowych z powyższego powodu. Stąd też powstają te niedomagania, o których tak często koledzy donoszą do Zarządu Głównego naszego Stowarzyszenia. Niestety nie od Zarządu Głównego zależy usunięcie przyczyn, których szukać należy w wadliwej organizacji Władz Skarbowych.

Niezależnie od tego zasadniczego kierunku naszych wysiłków — nie zaniedbaliśmy w Zarządzie niczego, co mogłoby się przyczynić do poprawy naszych stosunków i egzystencji. Uchwały i rezolucje Walnego Zebrania, uchwalone przez kolegów w roku ubiegłym a także nadsyłane nam postulaty i zażalenia Kół i Komitetów okręgowych, które wymagały interwencji naszej—przedstawiliśmy tam, gdzie należy.

Uchwały zeszłoroczne są kolegom znane i były tu już odczytane, zatem nie będę ich powtarzał. W ciągu czasu od ostatniego Walnego Zebrania przedstawiliśmy naszym władzom następujące memorjały pisemne względnie ustnie zgłosiliśmy do Ministerstwa Skarbu w sprawach:

- 1) O uznanie egzaminów, złożonych w okręgu Izby Skarbowej Lwowskiej i innych na zasadzie dawnych przepisów austriackich.

- 2) O zniesienie rozporządzenia Izby Skarbowej Poznańskiej, którem odmówiono likwidację kosztów podróży służbowych i o przyspieszenie wypłaty tych kosztów.

- 3) O przyznanie subwencji na Dom Zdrowia w Stanisławowie oraz na cele humanitarne.

- 4) O przyspieszenie zmiany umundurowania, którąto zmiana będzie niebawem wprowadzoną w myśl życzeń naszych.

- 5) O przemianowanie urzędników prowizorycznych na etatowych oraz powiększenie etatów szczególnie wyższych

stopni służbowych oraz o zwrot kosztów jazdy koleją urzędnikom prowizorycznym w służbie.

6) W sprawie niejednolitego traktowania i przyznawania ryczałtów na koszty podróży, szczególnie w sprawach niskich wymiarów tych ryczałtów w niektórych okręgach Izby Skarbowych.

7) W sprawie przyznania ryczałtów względnie dodatków za stały dozór w niektórych przedsiębiorstwach, szczególnie w rafinerjach olejów mineralnych. Według oświadczenia Naczelnika Wydziału Administracyjnego Departamentu Akcyz i Monopolów Państwowych p. Dra Korty na konferencji Naczelników Wydziałów IV Departament Akcyz i Monopolów wystąpił z wnioskiem o przyznanie tych dodatków w wysokości około 10% poborów miesięcznych.

8) W sprawie nikłych awansów w okręgu Izby Skarbowej Krakowskiej.

9) W sprawie przyznania Kontroli Skarbowej na granicy Polsko-Gdańskiej dodatku kresowego i ciepłej odzieży.

10) W sprawie awansowania rewidentów i liberalniejszego stosowania do nich już wydanego w tej sprawie rozporządzenia, odnośnie do przyznawania im „venia studiorum“.

11) W sprawie masowych przeniesień w okręgu Izby Krakowskiej.

12) Do Ministerstwa Skarbu i do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego w sprawie przyspieszenia wypłaty remuneracji z uwagi na zagrożoną egzystencję urzędników Kontroli skarbowej i stale wzmagającą się drożyznę.

13) Do Ministerstwa Skarbu i Rolnictwa o przydział budulca na Dom Zdrowia w Stanisławowie.

14) Do Izby Skarbowej we Lwowie w sprawie przyspieszenia wypłaty zaległych należności za podróże służbowe.

15) Do wszystkich Prezesów Izby skarbowych w sprawie awansów.

Treść wnoszonych memorjałów ogłaszaliśmy w naszym piśmie zawodowem, zatem jest ona kolegom znana.

Niezależnie od tego przedstawiliśmy na zebraniu Naczelników Wydziałów IV. w Ministerstwie Skarbu, które się odbyło 4 i 5 kwietnia r. b., — na które ja jako prezes i kol. Bogdziewicz jako wiceprezes zostaliśmy zaproszeni jako przedstawiciele naszego Stowarzyszenia — najaktualniejsze sprawy

a między innemi: sprawę niskiego wymiaru ryczałtów na kosztą podróży, szczególnie na Górnym Śląsku, przyjmowania do Kontroli skarbowej kandydatów bez odpowiedniego wykształcenia szkolnego; niewypłacania nagród za wykryte przestępstwa skarbowe i niewynagradzania wysiłków oraz niezwracanie kosztów urzędnikom, jakie ci ponoszą w związku z śledzeniem przestępstw skarbowych. Zaznaczyliśmy równocześnie, że dzieje się to z winy niektórych Izb Skarbowych, które posiadane i na ten cel przeznaczone kredyty, zwracają Ministerstwu Skarbu jako niewykorzystane.

Przedstawiciele nasi wypowiedzieli się również ujemnie o dotychczasowej strukturze organizacyjnej odnośnie do władz drugiej instancji i Urzędów akcyzowych, wyrażając pogląd, że wcielenie Wydziałów IV do Izb Skarbowych oraz dotychczasowy stopień wyodrębnienia urzędów akcyzowych, wyrażając pogląd, że wcielenie wydziałów IV do Izb skarbowych oraz dotychczasowy stopień wyodrębnienia Urzędów akcyzowych od Kontroli skarbowej — nie jest praktyczne z punktu widzenia sprawnego działania aparatu akcyzowego.

Sprawy natury ogólnej, a zatem takie, które dotyczą ogółu pracowników państwowych—muszą być z natury rzeczy traktowane na szerszej platformie i praca nad nimi spoczywać musi w ręku reprezentacji ogółu pracowników państwowych, a zatem te sprawy zastępują dotychczas istniejące centralne organizacje pracowników państwowych. Jako takie wymienić należy Centralną Komisję Porozumiewawczą Pracowników Państwowych i Stowarzyszenie Urzędników Państwowych w Warszawie oraz nowopowstałą organizację pod nazwą Centrala Zrzeszeń wszystkich Związków i Stowarzyszeń Pracowników Państwowych i Samorządowych w Warszawie.

Czerpiąc dane ze sprawozdania z działalności Zarządu Głównego Stowarzyszenia Urzędników Państwowych w Warszawie za rok ubiegły pragnę kolegom przedstawić te z ważniejszych spraw i zagadnień, jakie były przedmiotem wysiłków i pracy Stowarzyszenia Urzędników Państwowych i które z nich zrealizowano dzięki zabiegom już wymienionych przeze mnie centralnych organizacji a mianowicie.

Podwyżka płac o 25⁰/₀, obietnicą Rządu udzielona w prasie (od 1-go lipca 1927) nie została dotrzymaną.

Przyznano jednorazowy zasiłek tytułem wyrównania dodatku na mieszkanie za czas od 1. I. 1926 do 1. I. 1928—ten przyznano również emerytom, wdowom, sierotom i kontraktowym.

Uzyskano wznowienie wypłaty zaliczek na płace, które zostały wstrzymane czasowo w związku z planem stabilizacyjnym.

Wypłatę zaliczek prowizorycznym i niestałym wyjednano.

Urzednicy województw zachodnich zwolnieni zostali od podatku komunalnego.

Ostatecznie regulację płac odroczonego do 1 kwietnia 1928 i uzależniono ją od źródeł dochodów.

W styczniu 1928 r. przyznano zasiłek 45% na I kwartał 1928 r.

Dodatek mieszkaniowy nie p[ro]szono i pozostawiono na poziomie z grudnia 1925.

W marcu 1928 r. Sejm uchwala 45% na II kwartał 1928 r.

Dodatek uzdrowskiowy nie doznał przychylnego załatwienia, jednak ma on być w nowej ustawie uposażeniowej przewidziany (na razie dodatek uchwalono dla Gdyni).

Zwolniono pracowników państwowych od przedkładania zaświadczeń o braku miejsc w szkołach państwowych w związku ze zwrotem opłat szkolnych za naukę w zakładach naukowych prywatnych.

W SPRAWIE PRAGMATYKI SŁUŻBOWEJ.

Rząd przyrzekł przyspieszyć stabilizację delegacji Stowarzyszenia Urzedników Państwowych (miała być ukończona 31 grudnia 1927 r.).

Żądano stabilizowania także prowizorycznych i przyrzeczono ze strony Rządu, że prowizoryczni i kontraktowi będą przemianowani na stałych z zastrzeżeniem artykułu 116, o ile uczynią zadość wymaganiom ustawy i znajdą po mieszczenie w wykazie stanowisk.

Wiadomo, jak przedstawiają się niekorzystnie te wykazy stanowisk a administracji skarbowej.

Przyrzeczenie to nie miało możliwości zmienienia obec-

nego stanu rzeczy — wiadomo bowiem, że wykazy stanowisk są zbyt ciasne.

Termin stabilizacji odroczono znowu do 31 marca 1929 r.

Nowela do ustawy o państwowej służbie cywilnej była opracowaną przez Rząd, lecz wskutek zabiegów pomienionych organizacji Rząd wstrzymał się z jej wydaniem.

Ta nowela w wielu punktach była niekorzystniejszą od dotychczasowej a przede wszystkim przewidywała ona urzędników ustalonych, mianowanych na stałe lecz nieustalonych prowizorycznych i kontraktowych, zmieniała obecny stan rzeczy pod względem uzyskiwania stopni służbowych.

I tak: kandydat I kategorii rozpoczynałby służbę od IX stopnia służbowego, obecnie od VIII; w II kategorii od XI obecnie X; w III kategorii od XII obecnie XI.

Nowela ograniczała możliwość organizowania się urzędników w pewnych wypadkach.

Ograniczała urlopy wypoczynkowe dla urzędników do VIII stopnia włącznie, do 4 tygodni, wprowadzała progresję czasu trwania urlopu wykorzystywanego przez urzędników wyższych stopni służbowych; nowela nadawała zwierzchnim władzom prawo karania (skrócenie urlopu, nagana, wstrzymywanie posuwania się w szczeblach).

Nowela wprowadzała ustalenie automatyczne urzędników I i II kategorii po 5 latach przy pełnem wykształceniu i dobrej kwalifikacji, innych po 10 latach przy dobrej ocenie, zobowiązywała władze do zwolnienia urzędnika stałego przy 2 ocenach złych, otrzymywanych w ciągu 4 lat i to bez prawa odwołania się do Władzy Naczelnej.

Ostatecznie projekt nowej ustawy nie został wprowadzony.

W SPRAWIE EMERYTURY.

Stowarzyszenie Urzędników Państwowych wysuwało postulat, aby sprawę emerytalną oprzeć na zasadach ubezpieczeniowych; kwestja zachodzi co do podziału wysokości świadczeń, a zatem chodzi tu o ustosunkowanie się Rządu i zależy od wysokości udziału Skarbu Państwa w świadczeniach na rzecz tego ubezpieczenia.

Ustawa o ubezpieczeniu pracowników umysłowych, jak wiadomo, weszła już w życie.

Czynione są starania, aby w noweli wydanej do ustawy emerytalnej dla urzędników uwzględniono prawo urzędników do korzystania z tej ustawy t. j. z ubezpieczenia społecznego w razie przejścia urzędnika ze służby państwowej do przedsiębiorstwa prywatnego (zaliczenie lat pracy prywatnej).

Ostatecznie Rząd wyraził zdanie, że ustawa emerytalna będzie traktowaną równocześnie z ustawą o państwowej służbie cywilnej, zatem te sprawy obecnie nie zostały załatwione.

Przystępuję do sprawozdania o postępie w organizacji i administracji naszego Stowarzyszenia.

Stowarzyszenie nasze liczyło w dniu 31 grudnia 1927 r. 2.191 członków, wobec liczby 2.080 członków w dniu 1 stycznia 1927 — przyrost w ciągu ubiegłego roku administracyjnego okazuje się w liczbie 111 członków.

Przyrost zorganizowanych Kół w tym samym czasie jest 6 zatem ogółem posiadamy 46 Kół.

Wpływy zwyczajne w roku 1926 wynosiły 33.398 złotych 87 gr., zaś w roku 1927 30.580 zł. — zatem wpływy z roku 1927 są mniejsze o 2.818 zł. 87 gr. Zmniejszenie wpływów tłumaczy się wzrostem zaległości w składkach, które z końcem roku 1927 wynosiły 7.000 zł.

W roku 1927 uzyskaliśmy, jako wpływy nadzwyczajne, subwencję ze strony Ministerstwa Skarbu za osobistem przyczynieniem się Pana Dyrektora Departamentu Wojtowicza. Suma ta przyznana nam została na ściśle określone cele — i Zarząd Główny stosownie do postanowień art. 18 statutu naszego Stowarzyszenia zdeponował tę sumę w banku do rozporządzenia dzisiejszego Walnego Zebrania, które znajdzie odnośne projekty i wnioski Zarządu już przygotowane.

W roku 1926 ogólne wydatki wynosiły sumę 27.906 zł. 22 gr., zaś w roku 1927 wydatki te zwiększyły się o nieznaczną sumę: 287 zł. 2 gr. czyli, że wynosiły 28.184 zł. 24 gr.

Stosunek wydatków do wpływów przedstawia się następująco:

W roku 1926 z ogólnych wydatków 27.906 zł. przypada w procentach na

administrację wogóle 47%

na cele humanitarne i oświatowe 53%

W roku 1927 z ogólnych wydatków 28.184 zł. przypada w procentach na

administrację	44,3 ³⁰ / ₁₀₀
na cele humanitarne i oświatowe	55,1 ⁴⁰ / ₁₀₀

W pokrewnych związkach widzimy, że ten stosunek jest mniej korzystny, gdyż wydatki na administrację pochłaniają wyższy odsetek wpływów i dosięgają 60⁰/₁₀₀.

W naszym Stowarzyszeniu stosunek ten w porównaniu z innymi związkami nie jest niekorzystny a nawet w stosunku do roku 1926 wydatki zmniejszyły się o 3.75⁰/₁₀₀.

Zapomóg udzieliliśmy w 26 wypadkach w sumie 3.225 złotych, zaś pożyczek 7 w sumie 820 zł.

Największą sumę wydatków pochłania oczywiście wydawnictwo pisma zawodowego. Także sumy wydatkowane na zapomogi są w roku 1927 wyższe, bo przenoszą o 41⁰/₁₀₀ takich wydatków z roku 1926.

Wydatki na kosztą podróży są w tym roku wyższe o sumę 1.692 zł. w stosunku do sumy na ten cel preliminowanej—jednak wskutek tego nie została bynajmniej przekroczona globalna suma wydatków preliminowanych—które w stosunku do ogólnej sumy preliminowanej są mniejsze o sumę 2.566 zł., czyli, że sumę 1.692 zł. pokryliśmy oszczędnościami w wydatkach z innych pozycji preliminarza na rok 1927.

Trzeba będzie uwzględnić przy układaniu preliminarza na rok 1928 zwiększenia sumy na kosztą podróży, albo zmienić skład Zarządu w ten sposób, aby wydatki na ten cel mogły być zmniejszone.

W projekcie zmiany statutu, jaki będzie kolegom przez Zarząd Główny przedstawiony, jest przewidziany wybór komitetu wykonawczego, który mógłby się składać z kolegów, mających swoją siedzibę w Warszawie.

Zarząd Główny celem wzmocnienia naszej organizacji oraz celem zorganizowania nowych Kół delegował do niektórych okręgów swoich członków, którzy w roku 1927 wzięli udział w zebraniach koleżeńskich w Gdyni, Tczewie, Łodzi, Poznaniu, Stanisławowie, we Lwowie, w Krakowie i Tarnopolu.

Zarząd Główny zamierza w bieżącym roku zorganizować we wszystkich Kołach biblioteki oraz kasy oszczędnościowo-pożyczkowe. Szczególnie te ostatnie miałyby za cel udzielania na miejscu krótko-terminowych mniejszych pożyczek t. zw. chwilówek. Taki typ kasy istnieje już w nie-

których okręgach i szczególnie w Drohobyczu wykazuje intensywny rozwój i jest tam prawdziwym dobrodziejstwem dla naszych kolegów. Zrazu Zarząd Główny miał zamiar przystąpić do istniejącej już kasy urzędników skarbowych w Warszawie — jednak na nasze propozycje nie otrzymaliśmy stamtąd odpowiedzi. Ostatecznie Zarząd Główny na ostatnim posiedzeniu po przestudjowaniu statutu tej kasy doszedł do przekonania, że statut ten nałożyłby dość znaczne świadczenia na naszych członków, zatem Zarząd za wolą członków opracował projekt stworzenia kas Samopomocy we wszystkich Kołach, które żadnych nowych ciężarów nie wymagają.

Wnioski Zarządu Głównego odnośnie do bibliotek i zaopatrzenia ich w książki, kas oszczędnościowo-pożyczkowych i nowego regulaminu w sprawie udzielania zapomóg są przygotowane do obrad i uchwalenia.

Zarząd Główny opracował również wniosek i odpowiedni regulamin w sprawie budowy Domu Zdrowia w Stanisławowie, a raczej w sprawie uzgodnienia tej akcji i przejęcia jej z rąk dotychczasowej Spółdzielni, której istnienie komplikuje możliwość korzystania tej Spółdzielni z subwencji — udzielonej nam przez Ministerstwo Skarbu, a która stanowi majątek naszego Stowarzyszenia. Regulamin uwzględni, że i inni urzędnicy skarbowi będą mogli korzystać z Domu Zdrowia. Dla tej sprawy wybraną będzie na dzisiejszeniu osobna komisja.

PISMO ZAWODOWE

Nasz organ „Wiadomości Kontroli Skarbowej“ stale i pięknie się rozwija dzięki pracy kol. Bogdziewicza.

W roku 1927 wydano 11 numerów miesięcznika o nakładzie po 2.000 egzemplarzy, zatem ogółem 22.000 egzemplarzy.

Pismo redagowane było do kwietnia 1927 r. przez kol. Szeiwlą, zaś od kwietnia 1927 r. przez kol. Bogdziewicza.

Poruszano w niem wszelkie sprawy zawodowe, dotyczące całokształtu interesów członków, a mianowicie: awansów, przeniesień, kosztów podróży, ryczałtów, nieodpowiedniego pomieszczenia kancerarji, stabilizacji, wadliwej organizacji kontroli, lotnej kontroli, uposażenia, kursów inspektorów, kwalifikacji, o stałych dozorach, o doniesieniach anonimowych i t. p.

W dziale oświatowym były umieszczone artykuły: monopol spirytusowy, tytoniowy, solny, zapalczany, charakterystyka podatków i monopolów, przemysł perfumeryjno-kosmetyczny, olej skalny, piwowarstwo, cukier, wino, środki słodzące — o polityce finansowej — walka z drożyzną i t. d.

W dziale informacyjnym podawano informacje osobiste i ogłaszano informacje władz.

W dziale Stowarzyszenia Urzędników Kontroli skarbowej ogłaszano przebieg działalności Zarządu Głównego i Kół, podawano ważniejsze informacje z działalności Stowarzyszenia Urzędników Państwowych i komunikaty.

Pismo „Wiadomości Kontroli Skarbowej“, rokuje jak najlepsze nadzieje — zdobywa zwolna fachowe siły dla pracy zawodowej i autorów dla materiału naukowego naszego zawodu. Należy się pełne uznanie dla Redaktora kol. Bogdziewicza. Pismo nasze musi utrzymać charakter poważny i nie znosi absolutnie materiału o treści zbyt drastycznej i nieumiejętnego autorstwa.

Ze sprawozdania Zarządu Głównego ocenić Wam wypadnie koledzy, czy Zarząd wywiązywał się ze swoich zadań lub nie. Poczujęm się jednak do miłego obowiązku podać kolegom do wiadomości, że rozwój naszego Stowarzyszenia postępuje stale. Wiele do zawdzięczenia mamy naszej Władzy Centralnej a szczególnie Panu Dyrektorowi Departamentu Wojtowniczowi, który stale interesuje się naszymi sprawami. Tej właśnie okoliczności zawdzięczamy, że stosunek naszego Stowarzyszenia do naszych władz jest dobry, a więc taki, jak być powinien.

Jakikolwiek będzie wynik oceny kolegów, uważam za swoją powinność podnieść zasługi kolegów współpracowników w Zarządzie a szczególnie kolegów Bogdziewicza, Burczyna i Gerwina, którzy tu na miejscu w Warszawie poświęcili wiele trudów dla dobra naszego Stowarzyszenia.

Otwieram dyskusję nad sprawozdaniem Zarządu Głównego.

Na wniosek kol. Popiela uchwalono odłożyć dyskusję nad sprawozdaniem kol. prezesa po wysłuchaniu sprawozdania Komisji rewizyjnej.

Do punktu 5 odczytał kol. Morawiecki sprawozdanie komisji rewizyjnej, według którego, wpływy w roku 1927 wynosiły sumę 115.580 zł., wydatki zaś sumę 28.784 zł. 24 gr.

Saldo na 31 grudnia 1927 r. wynosi sumę 86.795 zł. 24 gr. która ulokowana jest w P. K. O.

Wobec preliminowanych wydatków na rok 1927 w sumie 30 750 zł., rzeczywiste wydatki w sumie globalnej nie zostały przekroczone. Natomiast wydatki w pozycjach na wydawnictwo pisma, na koszty podróży i na zapomogi zostały przekroczone o łączną kwotę 3 617 zł., którą jednak pokryto oszczędnościami przy innych pozycjach wydatków administracyjnych. Komisja zbadała wszystkie książki, rachunki i dowody kasowe i znalazła je w zupełnym porządku, wobec czego czyni wniosek na udzielenie absolutorjum Zarządowi Gł. z rachunków za rok 1927.

Do punktu 6 otwarto dyskusję nad sprawozdaniem Zarz. Głównego i komisji rewizyjnej.

Kol. prezes powołuje się na złożone już oświadczenie co do zwiększenia wydatków na koszty podróży. Zwiększenie wydatków na zapomogi było konieczne wobec nędzy urzędniczej i licznych podań uzasadnionych o zapomogi. Zwiększone wydatki na wydawnictwo pisma zawodowego nastąpiły wskutek powiększenia objętości poszczególnych numerów i podróżeń kosztów druku i wydawnictwa.

Kol. Bogdziewicz stwierdza, że w stosunku do preliminarza wydatki na pismo zostały zmniejszone. Płaca redaktora została ta sama 150 zł.; znikł wydatek na lokal redakcji, natomiast wzrosły wydatki wydawnictwa z uwagi na powiększenie pisma i zwiększone koszty druku (stawka cennikowa drukarzy warszawskich cokolwiek wyższą jest od stawki drukarzy cieszyńskich), do czego też dochodzą wypłacane nieznaczne stosunkowo wynagrodzenia za artykuły autorskie. Redaktor obowiązany jest opracować bezpłatnie materiał dla piętnastu stronnic druku. Za pracę redaktora wypadnie po 1 zł. dziennie. Gospodarka była tu oszczędną i chociaż Zarząd posiadał do rozporządzenia kwotę 10 000 zł. dla tych celów — to redaktor zużył z tej kwoty zaledwie 1.725 zł. na pokrycie zwiększonych kosztów druku i wydawnictwa.

Kol. Pawlik porusza sprawę zaległości w składkach i stwierdza, że niektórzy członkowie wpłacają tylko po 50 gr. za pismo—nie płacąc składki członkowskiej—i prosi o uregulowanie tej sprawy.

Kol. Strigl piętnuje niektórych kolegów lwowskiego okręgu, którzy nie należą do Stowarzyszenia i jest zdania, że takich

należałoby napiętnować publicznie przez ogłaszanie ich nazwisk w piśmie zawodowym.

Nadto z ubolewaniem stwierdza, że do takich zaliczają się również nawet starsi koledzy t. j. inspektorowie.

Kol. Burczyn odczytuje stan wpływów i zaległości w składkach członkowskich według zestawień okręgów.

Kol. Limbach omawia sprawę munduru i żąda, aby w tej sprawie jeszcze się zastanowić, aby zmiana munduru wypadła dodatnio.

Kol. Nehert jest zdania, że projekt zmiany munduru opracowany na odbytej konferencji w Ministerstwie Skarbu — przedstawia się dobrze i że należy raczej zmianę mundurów przyspieszyć.

Kol. Prezes wyjaśnia, że sprawa zmiany munduru będzie jeszcze przedmiotem rozważań komisji na dzisiejszym zebraniu.

Kol. Kozłowski porusza sprawę zmiany statutu, i żąda wyjaśnienia, czy statut zmieniono w tym duchu, aby członkami Stowarzyszenia mogli być wszyscy urzędnicy akcyzowi.

Kol. Prezes wyjaśnia, że Zarząd zajmował się tą sprawą i ponieważ koła nierównomiernie wypowiedziały się w tej kwestji — zatem Zarząd opracował projekt zmian statutu, który będzie przedmiotem rozpatrzenia w komisji statutowej.

Kol. Jankowski zapytuje, jak się przedstawia sprawa dodatków funkcyjnych uzdrojowiskowych.

Kol. Prezes — przyznanie tych dodatków natrafiło na przeszkody niezależne od Zarządu Stowarzyszenia.

Kol. Jankowski zapytuje jak się przedstawia sprawa przemianowania urzędników na etatowych — rezultaty bowiem dotychczasowych zabiegów nie dały wyniku.

Kol. Prezes powołuje się na złożone już w tej sprawie oświadczenie objęte sprawozdaniem Zarządu Gł. z działalności za rok 1927 — i stwierdza, że pomimo wydania w tej sprawie okólnika Rady Ministrów — kwestja ta natrafiła na przeszkody z powodu braku etatów w wykazach stanowisk.

Kol. Jankowski żąda wyjaśnień w sprawie remuneracji i porusza nierównomierny ich rozdział między urzędników. Jest zdania, że jest wskazaniem domagać się, aby Władza Centralna zajęła się rozdziałem.

Kol. Prezes wyjaśnia, że te sprawy były tematem obrad na posiedzeniu Zarządu i były przedstawiane w Ministerstwie

Skarbu — Zarząd Gł. jednak nie otrzymał ścisłego materiału rzeczowego ze strony okręgów, któryby mógł być podstawą interwencji w Ministerstwie Skarbu odnośnie do nierównomiernego rozdziału remuneracji.

Kol. Bogdziewicz stwierdza, że wiele się mówi i słyszy o nierównomiernym rozdziale remuneracji — lecz żadnych konkretnych danych nikt dotychczas nie wykazał — nie wykazały takich danych również i okręgi. Mówi się np., że w Warszawie wypłacono remuneracje a gdzieindziej ich nie wypłacono — stwierdzam, że Warszawa remuneracji nie otrzymała. W tym przedmiocie może Zarząd interweniować tylko wówczas, gdy okręgi dostarczą konkretne dane statystyczne — tak jak to uczyniły okręgi w Samborze w sprawie dodatków za stały dozór rafinerji nafty, albo okrąg graniczny Polsko-Gdański w sprawie zaopatrzenia w odpowiednią odzież na zimę.

Kol. Jankowski interpeluje w sprawie udzielenia „venia udjorum“.

Kol. Prezes wyjaśnia, że na skutek zabiegów Gł. Zarządu Ministerstwo Skarbu wydało w tej materji odpowiedni okólnik do Izb skarbowych zarządzający liberalniejsze traktowanie tej sprawy. Okólnik ten był ogłoszony w piśmie zawodowym.

Zarządy Kół winne zatem dopilnować tych rzeczy w swoich okręgach i interweniować ze swej strony w Izbach Skarbowych — co należy do terytorjalnego działania Kół.

Kol. Jankowski interpeluje w sprawie wypłaty nagród z funduszków Dyrekcji Polskiego Monopólu Tytoniowego za wykrycie plantacji tytoniowych i stwierdza, że Izba Skarbowa w Poznaniu otrzymała na ten cel zaledwie 1000 zł.

Kol. Prezes wyjaśnia, że ta sprawa była omawiana na konferencji w Ministerstwie Skarbu — i okazało się, że istotnie fundusze na te cele nie były wszędzie wystarczające. O ile jednak Izba Skarbowa odniosła się o podwyższenie tego funduszu — to otrzymała dodatkowy fundusz na ten cel. Były jednak wypadki, że niektóre Izby Skarbowe zwróciły do Warszawy te fundusze jako niewykorzystane, zatem i w tych sprawach powinny Kola interwenjować w Izbach Skarbowych, a w razie nieosiągnięcia rezultatu — przedstawiać Zarządowi Gł. swoje wnioski należycie umotywowane.

Kol. Bogdziewicz apeluje, aby tego rodzaju sprawy Zarządy Kół przedstawiały pisemnie Zbrządowi Gł., celem umożliwie-

nia interwencji. Zauważa, że nie tylko ilość protokołów karnych, ale i praca zmierzająca do uniemożliwienia i przeszkadzania przestępstw skarbowych jest zasługą, którą należy wynagradzać.

Kol. Sklenarz porusza sprawę opóźnienia wypłaty kosztów delegacji — i niewypłacanie zaliczek na ten cel.

Kol. Strigl żali się, że urzędnicy Kontroli skarbowej nie otrzymują deputatów tytoniowych — natomiast urzędnicy monopolu tytoniowego — takie deputaty otrzymują — żali się na niewłaściwe traktowanie urzędników Kontr. Sk w okręgu Lwowskim.

Kol. Różański porusza zwłokę w załatwianiu wniosków Izby Skarbowej w Lublinie, przedkładanych do Ministerstwa o przyznanie „venia studiorum“.

Kol. Prezes apeluje, aby tego rodzaju kwestje Koła przedstawiały Zarządowi zawsze na czas pisemnie z należytem uotywowaniem sprawy — pacyczem zwraca uwagę, że obecna dyskusja dotyczy sprawozdania Gł. Zarządu z działalności i sprawozdania komisji rewizyjnej z rachunków — prosi więc o nieprzeciąganie tej dyskusji.

Kol. Januszkiewicz oświadcza, że praca Zarządu Gł była owocną — aależy się podziękowanie całemu Zarządowi, a także osobne redaktorowi pisma kol. Bogdziewiczowi za wysoki poziom tego pisma i jego rozwój — wnosi na udzielenie Zarządowi pełnego absolutorjum.

Kol. Różański stwierdza, iż od początku istnienia Stowazyszenia nie mieliśmy takiego Zarządu, jaki jest obecnie z kolegą Szeiwlem jako prezesem, pryczem wyraża zdziwienie, że dyskusja się przedłuża z powodu interpelowania Zarządu Gł. przez członka tego Zarządu Jankowskiego, który z racji swojego stanowiska winien o sprawach Zarządu być poinformowany i sprawami temi się interesować.

Kol. Borkowski, Strigl i Białek w swoich przemówieniach podnoszą zasługi całego zarządu i przychylają się do wniosku kol. Januszkiewicza na udzielenie podziękowania i absolutorjum Zarządowi Gł. z działalność i rachunków za rok 1927.

Wniosek ten uchwalono.

Do punktu 7-go kol. Jaworski imieniem Komisji mandatuwej przedstawiał sprawdzony wykaz weryfikacyjny uczestniczących delegatów w Walnem Zebraniu.

Do punktu 8-go dokonano wyboru do komisji w następującym składzie:

1) do komisji organizacyjnej i statutowej wybrani kol. Bogdziewicz, Sklenarz, Drożdż, Jantos, Brokl, Striż i Gliński;

2) do komisji wnioskodawczej (ochrony praw.), kol. Wierzbowski, Gruca, Jastrzębski, Borkowski, Jaworski, Bieniarz i Kozłowski;

3) do komisji budżetowej kol. Haas, Gerwin, Wróblewski, Skowroński, Burczyn i Klimek;

4) do komisji Domu Zdrowia kol. Szeiweł, Spunda, Bogacz, Popiel i Neher;

5) do komisji Samopomocy kol. Smoleński, Kozłowski, Iwanków, Witkowski, Jankowski, Suszczyński, Januszkiewicz i Białek;

6) do komisji matki kol. Różański, Morawiecki, Halikowski, Burczyn i Kielarski.

DRUGI DZIEŃ WALNEGO ZEBRANIA.

Do punktu 10 kol. Kielarski imieniem komisji matki odczytuje nazwiska kandydatów na prezesa i członków Zarządu.

Kol. Bogdziewicz oświadcza, że wedle obecnie obowiązującego statutu nie mógłby przyjąć mandatu członka Zarządu, gdyż nie należy do składu Kontroli skarbowej, zatem prosi o wykreślenie z listy jego kandydatury.

Kol. Szeiweł wyjaśnia, że statut zostanie na dzisiejszym zebraniu odpowiednio zmieniony, na wniosek Gł. Zarządu który również i komisja statutowa w swoim projekcie zmian statutu przyjęła, a co niewątpliwie uchwali dzisiaj i Walne Zebranie — zatem przeszkód formalnych utrzymania kandydatury kol. Bogdziewicza nie ma w tym wypadku.

Kol. Gliński potwierdza punkt widzenia kol. Szeiwła i proponuje w imieniu Koła Warszawskiego kol. Bogdziewicza na prezesa Stowarzyszenia, a to z uwagi, że prezydum Zarządu Gł. t. j. Prezes, sekretarz i skarbnik winni mieć siedzibę w stolicy, co niejednokrotnie już podnoszono na poprzednich Walnych Zebraniach.

Kol. Bogdziewicz podtrzymuje złożone swoje oświadczenie i stwierdza, że dopiero po zatwierdzeniu zmiany statutu przez władze mógłby pracować w Zarządzie.

Kol. Szeiweł jest zdania, że zmiana art. 4 statutu w tym kierunku, że każdy urzędnik akcyzowy będzie mógł być członkiem Stowarzyszenia — nie będzie stanowić żadnej przeszkody

dla kol. Bogdziewicza w przyjęciu kandydatury na członka Zarządu. Natomiast stwierdza, że zmiana nazwy Stowarzyszenia nie jest jego zdaniem na czasie, gdyż nadanie Stowarzyszeniu nazwy innej jak obecnie — przesadzałoby istnienie dotychczasowego Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej. Zresztą taka zmiana nie jest jeszcze dziś dojrzałą i ocena Kół i Okręgów w tej sprawie była ujemną — z tem zatem trzeba się liczyć i ograniczyć zmianę statutu w tym kierunku, aby wszyscy chętni urzędnicy akcyzowi mieli możliwość być członkami zwyczajnymi a więc na równych prawach — naszego Stowarzyszenia.

Kol. Burczyn stawia wniosek, aby z uwagi na kwestje formalne poruszone przez kol. Bogdziewicza — przesunąć wybory do Zarządu po uchwaleniu zmian statutu, tudzież dalszy wniosek, aby komisja matka ponownie rozpatrzyła listę wyborczą z uwzględnieniem przeprowadzonej dyskusji na ten temat.

Pierwsza część wniosku kol. Burczyna została uchwaloną.

Kol. Szeiweł wita kol. Dudę, Generalnego Sekretarza Stowarzyszenia Urzędników Państwowych i udziela mu głosu.

P. Duda: Kochani Koledzy! Zwracam się do Was, jako do starych znajomych, z którymi łączą naszą organizację długie lata wspólnej pracy. Współpraca, która łączyła przez szereg lat naszą organizację z organizacją Szanownych Kolegów niewątpliwie — wyrażam tu moje głębokie przekonanie — zacieśni jeszcze bardziej więzy nas łączące w roku przyszłym. Wyrażam to przekonanie, bo daje mi do tego prawo i przemówienie, wygłoszone przez kol. Szeiweł i ta reprezentacja, którą Panowie mają w Zarządzie Głównym Stowarzyszenia Urzędników Państwowych w osobie p. Burczyna.

Unifikacja urzędniczego ruchu zawodowego i obrona praw urzędniczych są to zagadnienia, które absorbując umysły urzędników od zarania niepodległości dotychczas nie zostały rozwiązane. To jest dotychczas raczej zagadnienie teorii i nauki, niż rzeczywistych stosunków służbowych. Jeżeli zwrócimy uwagę, że nawet nasze zasadnicze postulaty, jak sprawa stabilizacji, zagadnienie uposażeniowe i t. d. nie zostały dotychczas należycie rozwiązane nietylko z punktu widzenia bardzo ciasnego interesu zawodowego, ale z punktu widzenia przedewszystkiem interesu państwowego i sprawności poszczególnych działów służby, to jest to niewątpliwie groźne zjawisko, nad którem nie można przejść spokojnie do porządku dziennego. Zrozumienie tej sprawy

i współpraca jaknajszerszych czynników zorganizowanych to są te fundamenty, które dają gwarancję, że może wreszcie skończy się ta niedoła urzędnicza i tak pałace zagadnienia zostaną wreszcie pomyślnie rozwiązane.

Jestem przekonany, że Szanowni Koledzy, odbywając swój doroczny zjazd i swoje święto uroczyste, będą mieli na uwadze ten obowiązek, jaki ciąży na nas wszystkich i że urzędnicy Kontroli skarbowej wywiążą się chlubnie ze swojego zadania i do gmachu ogólnego ruchu urzędniczego dorzucą ze swej strony cegiełkę, która w dużym stopniu przyczyni się do rozwiązania pałaczych zagadnień (oklaski).

Przewodniczący: Rozumiemy i pojmujemy bardzo dobrze, że stan urzędniczy, jego byt i egzystencja zależy od należytej organizacji i obrony interesów, a organizację tę rozumiemy nie w oderwanych związkach i związeczkach, ale w rozstrzyganiu ogólnych celów wspólnie, ramię przy ramieniu. Tę drogę i ten kierunek obraliśmy już od lat kilku i pragniemy, żeby ten kierunek był nadal zachowany.

Doskonale znamy i oceniamy wszystkie zasługi, jakie w tej właśnie dziedzinie ma za sobą Stowarzyszenie Urzędników Państwowych. Czytamy dokładnie jego sprawozdania i wyniki jego wszelkich delegacji, wiemy o wszystkich pracach prowadzonych w związku domagania się poprawy bytu ogółu pracowników państwowych. Zdajemy sobie wszyscy z tego dokładnie sprawę i z pełnem uznaniem i szacunkiem jesteśmy dla tych właśnie prac. (Oklaski).

Kolega prezes wita wchodzącego na salę obrad Naczelnika Wydziału IV. Warszawskiej Izby Skarbowej p. Szumskiego, który życzy Walnemu Zebraniu i Stowarzyszeniu Urzędników Kontroli Skarbowej, aby ich praca była nadal owocną i szła w jaknajlepszym kierunku tak dla Państwa Polskiego, jak i dla członków Stowarzyszenia.

Kol. Sasorski wiceprezes Stowarzyszenia Urzędników Państwowych wygłosił obszerny referat w sprawie prac w Stowarzyszeniu Urzędników Państwowych, związanych z wydać się mającą nowelą do ustawy emerytalnej. Referent nakreślił te najważniejsze postanowienia dotychczasowej ustawy emerytalnej, które jako niekorzystne winne zniknąć. Dążeniem Stowarzyszenia Urzędników Państwowych jest nadać opłatom emerytalnym charakter ubezpieczeń składowych—fundusze te winne być wyod-

rębnione i lokowane w bankach na procent. Nowela winna być wzorowana na ustawie wydanej dekretem Prezydenta Państwa o ubezpieczeniu społecznem pracowników umysłowych, która w porównaniu do ustawy emerytalnej pracowników państwowych jest znacznie korzystniejszą. Referat kol. Sasorskiego nagrodzono oklaskami.

Kol. Szeiweł porusza luki w postanowieniach dotychczasowej ustawy emerytalnej, która zupełnie niedostatecznie ujmuje kwestję zabezpieczenia urzędnika na wypadek odniesionego kalectwa lub śmierci z powodu wykonywania służby. Ustawa ta nie przewiduje żadnego odszkodowania dla urzędnika i jego rodziny, który wskutek nieszczęśliwego wypadku lub innych zdarzeń, zaszłych w czasie i z powodu pełnionych obowiązków służbowych, doznał kalectwa a nawet poniósł śmierć. Zdarzenia tego rodzaju zachodzą dość często i w Kontroli skarbowej. Nie tak dawno, bo w lutym r. b. dwóch urzędników Kontroli skarbowej uległo wypadkowi w gorzelnii podczas spełniania tam urzędowych czynności z powodu eksplozji kotła odpędowego — jeden z nich w sile wieku poniósł śmierć, drugi zaś po dzisiejszy dzień pozostaje w szpitalu. Wdowa pozostała z kilkoro nieletnich dzieci, otrzymała zaledwie 90 zł. pensji.

Kolega Szeiweł apeluje więc do Stowarzyszenia Urzędników Państwowych a szczególnie do kol. Sassorskiego, aby ta sprawa została uwzględniona przy opracowywaniu noweli — tem więcej, że Stowarzyszenie Urzędników Państwowych będzie miało możność wydania swojej opinii w tej kwestji odnośnie do rządowego projektu noweli.

Kol. Sasorski zapewnia, że ta sprawa, nie ujdzie uwagi Stowarzyszenia Urzędników Państwowych.

UCHWALONE REZOLUCJE I WNIOSKI KOMISJI OCHRONY PRAW URZĘDNICZYCH.

1) Walne Zebranie stwierdza, że zasiłki, ostatnio przyznane, nie mogą stanowić rozwiązania kwestji poprawy bytu. Uposażenie bowiem obecne, razem z zasiłkami nie dosięga wysokości uposażenia z roku 1925, które już wówczas nie było wystarczające i nie osiągało minimum płacy koniecznej dla egzystencji.

2) Wobec specjalnego charakteru służby w Kontroli skarbowej, zupełnie odmiennego od służby urzędników referendar-

skich i kancelaryjnych, Walne Zebranie jest zniewolone domagać się: przyznania urzędnikom Kontroli skarbowej stałego dodatku funkcyjnego w czasie czynnej służby.

3) Uwzględnienia w noweli do ustawy emerytalnej, wcześniejszej utraty sił do pracy i przyznania specjalnego zaopatrzenia i odszkodowania na wypadek kalectwa lub śmierci spowodowanych nieszczęśliwymi zdarzeniami w służbie.

4) Walne Zebranie domaga się uwzględnienia memoriału Zarządu Głównego Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej z marca 1928 r. w przedmiocie podłaniania rewizji etatów osobowych we wszystkich okręgach Izb Skarbowych, powiększenie etatów wyższych stanowisk, przemianowania urzędników prowizorycznych na etatowych, wreszcie nadania urzędnikom tych stopni służbowych, jakie z tytułu spełnianych funkcji określonych w wykazie stanowisk im się należą.

5) Przyznania urzędnikom prowizorycznym praw do legitymacji kolejowych.

6) Przyznania urzędnikom dodatków w miejscowościach klimatycznych i kąpielowych, szczególnie w miejscowościach położonych na wybrzeżu morza i w jego pobliżu na granicy Polsko-Gdańskiej.

7) Każdy z pozostających obecnie w czynnej służbie rewidentów Kontroli skarbowej niezależnie, czy jest etatowym, czy prowizorycznym, o ile ma kwalifikację dobrą i 3 lata służby, może żądać dopuszczenia do egzaminu przewidzianego dla urzędników II grupy bez obowiązku starania się o „venia studiorum” w grupie III.

8) Ponowić memoriał w sprawie przyznawania nagród z tem, by ściągnięte grzywny i wpływy z konfiskat były dzielone jak następuje: 50% imaczowi, 25% urzędnikom akcyzowym i 25% na rzecz Skarbu.

9) Wnieść memoriał o bezwzględne udzielenie każdemu inspektorowi oddzielnej kancelarii w lokalu, odpowiadającym temu celowi, oraz odpowiedniego ryczałtu na cele utrzymania tej kancelarii, gdyż w warunkach dotychczasowych, gdy w jednym niewielkim pokoju mieści się po kilka inspektorów i brak nawet krzeseł dla wszystkich urzędników i z tego powodu przyjmowanie stron i prowadzenie śledztw jak i wszelka praca są niemożliwe i podrywają autorytet urzędu i urzędnika.

10) Poczynić starania, by rozporządzenie Min. Skarbu,

ogłoszone w Dz. R. P. z dnia 6. XII. 1926 r. № 120 poz. 693 § 55 było wykonywanie i wszelkiego rodzaju oznajmienia, orzeczenia, wezwania stron i t. p. były doręczane przez pocztę.

13) Walne Zgromadzenie domaga się poddania rewizji wymiarów ryczałtów w całej Rzeczypospolitej — celem ujednostajnienia tych wymiarów i oparcia ich wysokości na podstawach rzeczowych. Ponadto domaga się dla urzędników prowizorycznych rekompensaty za wydatki na przejazd koleją w służbie, a to z uwagi, że nie przysługują im zniżki kolejowe.

12) Walny Zjazd zwraca się z prośbą do Ministerstwa, aby położyło kres masowym przeniesieniom, które rujnują i tak już zagrożony byt urzędn. i ich rodzin, przyczem prosi o cofnięcie dokonanych ostatnio w okręgu Izby Skarbowej w Krakowie przeniesień co do tych urzędników, którzy przeniesieni zostali bez jakiegokolwiek winy z ich strony, gdyż za przekroczenia lub zaniedbania jednostek nie może cierpieć ogół najzupełniej niewinnych urzędników.

W sprawie przeniesień wogóle, Walny Zjazd wyraża pogląd, że przeniesienie, nawet wówczas kiedy dobro służby tego wymaga, przynosi nie zawsze pożądaný rezultat, a to z następujących powodów:

a) przeniesiony stara się o odwołanie zarządzenia, co się w wielu wypadkach udaje,

b) urzędnik Kontroli skarbowej, który chętnieby przyjął wakujące stanowisko nic o niem nie wie — bo przeniesienie nie następuje w drodze zarządzenia bez względu na osoby i warunki przeniesionego,

c) przeniesiony w nowem miejscu nie może zdobyć mieszkania inaczej jak za opłatą minimum 2.000 zł., a że tyle gotówki nie ma, więc musi zaciągnąć dług i zamiast myśleć o wykonaniu służby, myśli jedynie, jak wybrnąć z długów,

d) nie mogąc zaciągnąć pożyczki na odstępné za mieszkanie, wyjeżdża sam bez rodziny na nowe stanowisko służbowe i zmuszony do prowadzenia dwóch domów, zamiast myśleć o pełnieniu służby, myśli o tem jak ze swą rodziną z dnia na dzień przeżyć.

W tych warunkach nie może urzędnik pracować z korzyścią dla Skarbu Państwa,

13) zaleca się Zarządowi Gł. interwenjować w sprawie:

Urzednikowi wyjeżdżającemu na urlop wstrzymuje się za

ten czas wypłatę ryczałtów, które mogłyby otrzymać tylko specjalnie delegowany zastępca, a że to się rzadko praktykuje i nieobecnego zastępuje kolega, który pełni wówczas służbę w dwóch rewirach, a otrzymuje tylko jeden ryczałt, więc kwoty te pozostają w Skarbie. Zarządzenie to jest krzywdzące w porównaniu do urzędników monopolu spirytusowego, gdyż Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego wypłaca każdemu, wyjeżdżającemu na urlop urzędnikowi jednomiesięczną pensję — w formie zapomogi.

14) Walne Zebranie poleca interwenjować u Władz Centralnych: w sprawie przyznania stałego przyjęcia rewidentów Kontroli Skarbowej w Okręgu Łódzkim, którzy mimo posiadanych dobrych kwalifikacji i przewidzianych ustawą lat służby dotąd wyjątkowo stałego przyjęcia nie otrzymali i wskutek tego opłacają wysokie stawki emerytalne w myśl nowej ustawy o zabezpieczeniu pracowników umysłowych.

15) W sprawie bezpodstawnego skrócenia urlopów wypoczynkowych urzędników Kontroli skarbowej w Okręgu Warszawskim i Łódzkim, których podanie o przyznanie lat służby zaborczej i okupacyjnej od 1919 roku nie zostały załatwione pomimo przypomnień i próśb — a którzy jednak dotąd korzystali z urlopów w wymiarze słusznie im należnym w stosunku do czasu przebytego w służbie.

16) Walne Zebranie zaleca Zarządowi wystąpienie do Ministerstwa Skarbu w sprawie niezgodnego z ustawami używania urzędników Kontroli skarbowej przy wyborach do Sejmu i Senatu w charakterze służby bezpieczeństwa i poddawania urzędników Kontroli skarbowej pod zwierzchnictwo funkcjonariuszy Policji Państwowej. Dołączyć jako dokumenty pismo Naczelnika Urzędu w Kołomyi do rewidenta P. Nehera L. 35, prot. Nacz. i pismo Starostwa w Kołomyi L. 85 pr.

17) Walny Zjazd wyraża zdanie że: z uwagi na to, że ilość stanowisk VII i VIII kategorii jest bardzo ograniczoną, należałoby wszystkich tych urzędników Kontroli skarbowej, którzy ukończyli 60 lat życia, niezwłocznie przenieść na emeryturę. Jest to tembardziej wskazane, że wielu urzędników wyższych kategorii znajduje się w bardzo dobrych warunkach materialnych.

18) Na kurs Inspektorów Kontroli skarbowej winni być powoływani urzędnicy młodszy, a nie będący już na schyłku przejścia na emeryturę.

19) Walny Zjazd domaga się, aby zastępstwo naczelnika Urzędu Skarbowego akcyz i monopolów było poruczano Inspektorowi Kontroli skarbowej jako członkowi Urzędu Skarbowemu akcyz i monopolów Państwowych po myśli ustawy i rozporządzenia o Organizacji Władz i Kontroli skarbowej, gdyż obecnie bardzo często się zdarza, że zostaje poruczane zastępstwo osobie młodej t. j. urzędnikowi X stopnia służbowego z wyższym wykształceniem, a nawet urzędnikowi rachunkowemu X stopnia służbowego z pominięciem inspektorów, posiadających pełne kwalifikacje zawodowe i wyższy stopień starszeństwa w służbie.

20) Walny Zjazd uchwała apel do Zarządu, aby odnieść się z prośbą do Ministerstwa Skarbu, aby w nowym projekcie zmieniono krój płaszcza z uwagi, że projekt przewiduje płaszcz kroju wojskowego.

Pożądanemby było wprowadzić płaszcz kroju angielskiego jednorzędowy wolny, z kołnierzem wykładanym, z dwoma kieszeniami, o 5 guzikach metalowych z godłem państwowem i z paskiem w pasie.

UCHWALONE WNIOSKI KOMISJI BUDOWY DOMÓW ZDROWIA.

1) Budowa Domów Zdrowia ma być opartą ściśle na zasadach postanowień statutu Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej.

Kierownictwo akcji budowy spoczywa w ręku Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej, względnie Zarządu Głównego tego Stowarzyszenia. Organami wykonawczymi Zarządu Głównego będą lokalne Komisje Budowy Domu Zdrowia, powoływane przez Zarząd Główny.

2) Walne Zebranie poleca: Zarząd Główny poczyni dalsze kroki celem przejęcia majątku i budowy Domu Zdrowia w Jamnej z rąk dotychczasowej Spółdzielni w Stanisławowie i poleca prowadzić tę akcję nadal w ścisłym zakresie działania Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej w myśl zasad wyżej wyszczególnionych—przy równoczesnem zlikwidowaniu dotychczasowej Spółdzielni w Stanisławowie, tudzież przy pełnem zachowaniu zatwierdzonego regulaminu dotyczącego ostatecznego przejęcia akcji z rąk dotychczasowej Spółdzielni—w terminie do 30 czerwca r. b.

3) Walne Zebranie upoważnia Zarząd Główny do dysponowania kwotą objętą preliminarzem na rok 1928, a przeznaczoną na budowę Domu Zdrowia w Jamnej, względnie dalszemi sumami, jakie na ten cel wpłyną w roku 1928.

4) Walne Zebranie wyraża uznanie dla kol. Spundy i członków Zarządu dotychczasowej Spółdzielni za zainicjowane prowadzenie akcji budowy Domu Zdrowia w Jamnej i wyraża życzenie, aby dalsza akcja budowy Domu Zdrowia w Jamnej bez spowodowania przerwy postępowała w myśl zasad ustalonych w ustępie 1—3 niniejszej uchwały.

Na wniosek komisji organizacyjnej i statutowej uchwalono:

1) Zamianować Dyrektora Departamentu Akcyz i Monopolów Państwowych p. Gracjana Wojtowicza członkiem honorowym Stowarzyszenia w dowód uznania i podziękowania za życzliwe popieranie celów i rozwoju Stowarzyszenia.

2) Wprowadzić zmiany niektórych postanowień statutu w myśl projektu Zarządu Głównego. W szczególności rozszerzono ramy statutu przez wprowadzenie postanowienia, że każdy urzędnik akcyzowy wszystkich Władz i Urzędów może być członkiem zwyczajnym Stowarzyszenia na równych prawach, jakie każdemu członkowi w myśl odnośnych postanowień przysługują.

3) Zatwierdzono wnioski Zarz. Głównego w sprawie uruchomienia kas pożyczkowo-oszczędnościowych oraz bibliotek w Kołach i upoważniono Zarząd Gł. do dysponowania sumami na ten cel przewidzianymi w preliminarzu budżetowym.

4) Zatwierdzono nowy regulamin zapomogowy, opracowany przez Zarząd Gł.

5) Przyjęto projekt Statutu dla utworzyć się mającej kasy pogrzebowej i przekazano tę sprawę do rozpatrzenia Zarządu Głównego.

Na wniosek komisji budżetowej — przyjęto po przeprowadzeniu dyskusji preliminarz dochodów i wydatków na rok 1928 wedle przyległego załącznika.

Wreszcie po wysłuchaniu sprawozdania Komisji Matki dokonano wyboru członków Zarządu Gł. w składzie następującym:

Prezes — kol. Szeiweł — Cieszyn,
wiceprezes I — kol. Bogdziewicz — Warszawa,
wiceprezes II — kol. Haas — Drohobycz,

Członkowie Zarządu Głównego: kol. Bieniasz — Łódź, Burczyn i Gerwin — Warszawa, Jankowski — Bydgoszcz, Jaworski — Tczew, Kielarski — Biała, Popiel — Przemyśl, Spunda — Stanisławów i Strigel — Lwów.

Zastępcy członków Zarządu: kol. Gruca — Białystok, Gałuszka — Tczew, Ciechanowicz — Lida, Styczyński — Nowy Sącz.

Członkowie Komisji Rewizyjnej: kol. Różański — Lublin, Sklenarz — Drohobycz, Morawiecki — Skoczów.

Sąd koleżeński: kol. Halikowski i Litniewski — Warszawa, Wróblewski — Rawa Ruska.

PROTOKUŁ KOMISJI REWIZYJNEJ.

Dnia 5 maja 1928 r. Komisja Rewizyjna po sprawdzeniu ksiąg i dowodów kasowych oraz poszczególnych rachunków za 1927 rok ustaliła: w przychodzie wraz z pozostałością na 1. I. 1927 roku 115.580 zł. 2 grosze w wydatkach 28.784 zł. 24 gr., pozostało na 1. I. 1928 r. na rachunku P. K. O. i w Kasie 86.795 zł. 78 groszy.

Komisja Rewizyjna przy rewizji rachunków o kosztach podróży i diet członków Zarządu Głównego skonstatowała, iż w budżecie na rok 1927 uchwalono zachować sumę 4.000 zł., wydatkowano zaś 5.692 zł. 8 gr., czyli o 1.692 zł. więcej.

Następnie w rachunku kosztów wydawnictwa „Wiadomości Kontroli Skarbowej” prelininowano sumę 9.700 zł., wydatkowano zaś 11.525 zł. 56 groszy czyli więcej o 1.725 zł. 56 groszy.

Na kosztu Walnego Zjazdu prelininowano na rok 1927 r. 500 zł., wydatkowano zaś 576 zł. 85 gr., czyli więcej o 76 zł. 85 groszy.

Na zapomogi prelininowano 2.000 zł., wydatkowano zaś 2.200 zł., czyli o 200 zł. więcej.

Mimo zauważonych przekroczeń prelininowanego budżetu — jednak z uwagi na to, iż książki i dokumenty kasowe, oraz pokwitowania przychodu i rozchodu sum znaleziono w należyтым porządku, wobec czego Komisja Rewizyjna wnosi o udzielenie Zarządowi Głównemu absolutorjum z działalności za 1927 rok.

Komisja Rewizyjna: (—) Jan Lipiński

(—) Piotr Morawiecki.

B I L A N S

STOWARZYSZENIA URZĘDNIKÓW KONTROLI SK.

NA DZIEŃ 31 GRUDNIA 1927 R.

W i n i e n

1. Saldo na 1 stycznia 1927 r.	5.487.10
2. Składki członkowskie	23.958.19
3. Wpisowe	96.—
4. Procenty z P. K. O. za 1926 r.	85.73
5. Ogłoszenie	150.—
6. Spłacone pożyczki.	803.—
7. Fundusz na „Dom Zdrowia„ w Jamnej . . .	50.000.—
8. Na fundusz pożyczkowy	15.000.—
9. Na fundusz zapomogowy	10.000.—
10. Na powiększenie „Wiad. Kontr. Sk.“ i za pracę autorskie	10.000.—
Razem . . .	<u>115.580.02</u>

M a

1. Koszta wydawnictwa „Wiad. Kontr. Sk.“ . .	11.425.56
2. Administracyjne wydatki	7.146.60
3. Koszta podróży i diety Czł. Zarządu Gł. . .	5.692.08
4. Zapomogi	2.200.00
5. Pożyczki	920.00
6. S. U. P. fundusz składkowy	1.000.00
7. Fundusz dyspozycyjny	400.00
8. Saldo na 1 stycznia 1928 r.	<u>86.795.78</u>
Razem . . .	115.580.02

Za Zarząd Główny;

Prezes Zarządu Głównego (—) *Wł. Szeiweł*

Skarbnik Zarządu Głównego (—) *A. Gerwin*

Sekretarz Członek-Zarządu (—) *Wł. Burczyn*

Za zgodność:

Komisja Rewizyjna:

(—) *P. Morawiecki*

(—) *J. Lipiński*

PRELIMINARZ BUDŻETOWY

STOW. URZĘDN. KONTR. SK.

na 1928 rok,

UCHWALONY PRZEZ WALNY ZJAZD DELEGATÓW W DNIU 7/V 1928 r.

W p ł y w y

Zł. gr.

1. Saldo na 1 stycznia 1928 r.:	
a) na R-ku funduszu „Domu Zdrowia” w Jamnej	50.000.—
b) „ „ funduszu pożyczkowego	15.000.—
c) „ „ funduszy zapomogowego.	10.000.—
d) „ „ na rozszerzenie i ulepszenie „Wiad. Kontr. Sk.”.	8.274.44
e) „ „ Składek członkowskich	3.521.34
2. R/k. Dłużników	792.—
3. Wpływy ze składek członkowskich	28.100.—
4. Ogłoszenia	200.—
5. Wpisowe	200.—
6. Za sprzedaż żetonów członkowskich	1.800.—
7. Procenty z P. K. O. za 1927 rok.	408.79
Razem	118.296.57

R o z c h o d y

1. Koszta wydawnictw „Wiad. Kontr. Sk.”	17.140.—
2. Wydatki administracyjne.	13.570.—
3. Djety i koszta podróży Czł. Zarządu Gł. . . .	6.000.—
4. Na cele łączności z innymi organizacjami . .	1.700.—
5. Na cele organizacyjne	2.000.—
6. Na zakupienie żetonów członkowskich	900.—
7. Na fundusz budowy „Domu Zdrowia” w Jamnej	50.000.—
8. Na fundusz pożyczkowy	15.000.—
9. Na fundusz zapomogowy	5.000.—
10. Na cele kult.-oświatowe (biblioteki)	6.000.—
11. Fundusz dyspozycyjny.	800.—
12. Nieprzewidziane wydatki	186.57
Razem	118.296.57

Z DZIAŁALNOŚCI ZARZ. GŁ. S. U. K. S.

W dniach 7, 8 i 9 lipca r. b. odbyło się w Warszawie plenarne posiedzenie członków Zarządu Gł. S. U. K. S. pod przewodnictwem prezesa kol. Szeiwła przy udziale członków Zarządu Głównego kolegów: Bogdziewicza, Burczyna, Gerwina (Warszawa), Bieniasza (Łódź), Kielarskiego (Kraków), Popiela (Przemyśl), Strigła (Lwów), Spundy (Stanisławów), Haassa (Drohobycz), Jankowskiego (Poznańskie) i Jaworskiego (Pomorze) — z następującym porządkiem obrad:

1. Ukonstytuowanie się Zarządu Głównego.
2. Zajęcie stanowiska wobec dalszego bezterminowego odroczenia załatwienia sprawy uposażenia przez Sejm względnie Rząd.
3. Sprawa memoriału do Władz w związku z uchwałami Walnego Zjazdu Delegatów S. U. K. S. w dn. 6 i 7 maja r. b.
4. Rozpatrzenie i zatwierdzenie planów i kosztorysu budowy „Domu Zdrowia“ w Jamnej.
5. Zatwierdzenie regulaminu dla Komisji budowy Domu Zdrowia oraz składu osobowego tej Komisji.
6. Uchwalenie wysokości subsydjów dla poszczególnych Kół S. U. K. S. celem uruchomienia kas pożyczkowo-oszczędnościowych oraz zatwierdzenie kosztorysu nabycia książek dla bibliotek.
7. Wykonanie uchwał Walnego Zjazdu Delegatów natury ściśle organizacyjnej i budżetowej.
8. Wybór Komitetu Wykonawczego i rozdział referatów między członków Zarządu Głównego.
9. Rozpatrzenie podań o przyznanie zapomóg.
10. Wolne wnioski.

1. Zarząd Główny ukonstytuował się następująco: Prezes kol. Władysław Szeiwel, wiceprezes kol. Franciszek Haass, sekretarz kol. Władysław Burczyn, zastępca sekret. kol. Antoni Strigl, skarbnik kol. Antoni Gerwin, zastępca kol. Józef Jankowski; członkowie Zarządu Gł. koledzy: Henryk Bieniasz, Ludwik Kielarski, Bolesław Popiel, Stefan Spunda i Leopold Jaworski.

2. Wobec bezterminowego odroczenia kwestji zasadniczego polepszenia bytu pracowników państw. Zarząd Gł. w głę. bokiej trosce o dalsze losy głodzonego od lat pracownika państwowego, z ofiarnością podtrzymującego na swych barkach gmach administracji państwowej, solidaryzuje się z uchwałami powziętymi w tej sprawie przez Centr. Komisję Porozum. Zw. Zawod. Prac. Państw. i S. U. P., zgodnie z uchwałą Walnego Zjazdu Delegatów z dn. 6 i 7 maja r. b., wyrażając nadzieję, że jednak miarodajne czynniki znajdą wyjście z tej tak rozpaczliwej sytuacji.

3. Uchwalono wnieść do Min. Skarbu memoriał, obejmujący najważniejsze postulaty, uchwalone przez ostatni Walny Zjazd Delegatów.

4. Po szczegółowym przedstawieniu przez kol. Spundę planów i kosztorysu budowy Domu Zdrowia w Jamnej, zatwierdzono z tem, że oddanie robót budowlanych nastąpi w drodze konkursu firmie, dającej najlepszą rękojmię taniego i solidnego wykonania.

5. Zatwierdzono regulamin dla Komisji budowy Domu Zdrowia, do której wybrano następujących kolegów: Stefan Spunda — przewodniczący Komisji, 2) Franciszek Sklenarz — zastępca przewodniczącego, 3) Adolf Budyński — sekretarz, 4) Władysław Sługocki — zastępca sekretarza, 5) Bronisław Nowoświat — skarbnik, 6) Konstanty Locher — zast. skarbnika. Komisja czynności swoje pełnić będzie na czas nieograniczony aż do odwołania.

Czynności Komisji Budowy, jak celowość wykonanych robót, prawidłowość wydatków z budową związanych, prowadzenie ksiąg kasowych i dokumentów i t. p. podlegają nadzorowi oraz kontroli Głównej Komisji Rewizyjnej.

6. Uchwalono powołać do życia przy poszczególnych Kołach S. U. K. S.: 1) kasy pożyczkowo-oszczędnościowe, oparte na statucie, który przedstawiony zostanie do zatwierdzenia przez Zarząd Główny w Warszawie, przez co odpadnie potrzeba rejestracji w Kołach, 2) biblioteki — z uwzględnieniem dzieł fachowych.

Celem umożliwienia Kołom realizacji kas i bibliotek, podzielono Koła na 4 kategorie i stosownie do ilości członków wyznaczono subsydia w kwotach następujących:

kat I	—	do 30 członków	Zł 350
" II		" 50 "	" 416
" III		" 100 "	" 455
" IV		wyżej 100 "	" 529

Zasadniczo przy każdym Kole winna powstać kasa i biblioteka, przyczem na życzenie Zarządów Kół, zgłoszone Zarządowi Głównemu, poszczególne wydawnictwa dla bibliotek zostaną zakupione przez Zarząd Gł. w Warszawie z preliminowanego funduszu. Ogólna suma funduszu rozdzielonego na poszczególne Koła wynosi 18.000 zł.

Nadto uchwalono przystąpienie do Kasy Pożyczkowo-Oszczędnościowej Pracowników Skarbowych w Warszawie przez zadeklarowanie 15 udziałów à 200 zł. każdy, na ogólną sumę 3.000 zł.

7. Kol. wiceprezes Bogdziewicz zgłosił rezygnację z mandatu wiceprezesa z powodów osobistych, zatrzymując narazie redakcję „Wiadomości Kontroli Skarbowej”.

Z uwagi na ważkość przedstawionych powodów, rezygnację kol. Bogdziewicza przyjęto, z żalem stwierdzając, że motywy rezygnacji zmuszają Zarząd Gł. do przyjęcia. Jednocześnie wyrażono kol. Bogdziewiczowi szczerze podziękowanie za dotychczasową pracę oraz nadzieję, że ta współpraca i nadal wiązać będzie kol. Bogdziewicza z pracami Stowarzyszenia.

Pozatem powzięto szereg uchwał natury organizacyjnej i budżetowej zgodnie z uchwałami Walnego Zjazdu Delegatów.

8. Powołano do życia Komitet Wykonawczy, jako organ wykonawczy Zarz. Gł. w składzie podanym w p. 1) niniejszego sprawozdania. Nadto celem zatrudnienia pracami Stow. wszystkich członków Zarządu Gł. oraz w związku ze wzmożeniem agend Stowarzyszenia, poruczono kol. Spundzie referat dotyczący Domu Zdrowia, kol. Jankowskiemu referat Kasy Pogrzebowej i Kas Pożyczkowo-Oszczędnościowych, kol. Haasowi — referat zapomóg i pożyczek, kol. Popielowi — referat propagandy, wreszcie kol. Striglówi — referat skarg i zażaleń.

9. Rozpatrywano nadesłane podania o zapomogi z funduszy Stowarzyszenia, przyczem udzielono poszczególnym członkom Stowarzyszenia indywidualnych zapomóg na ogólną sumę 650 zł.

10. W wolnych wnioskach, po wysłuchaniu referatu kol. Strigla, uchwalono skargę kol. Storożyńskiego przesłać do Zarządu Okręg. we Lwowie celem gruntownego i wszechstronnego zbadania podniesionych przez niego zarzutów w sprawie stosunków panujących w Usamie Brzeżany.

KOMUNIKAT ZARZĄDU GŁ. S. U. K. S.

Nr. 5.

Do Zarządów Kół Stowarzyszenia Urzędn. Kontroli Skarbowej

Na skutek uchwały Zarządu Głównego z dnia 8 b. m. i w ślad komunikatu, ogłoszonego w Nr. 6 naszego pisma zawodowego w sprawie utworzenia Towarzystwa Kas Oszczędności i kredytu, komunikujemy co następuje:

1) Rejestracją statutu wyżej nazwanego Towarzystwa („Spółdzielnia“) zajmie się Zarząd Główny w Warszawie, rejestrując centralę spółdzielni, utworzonej w Warszawie. Kasy przy Kołach stanowić będą oddziały centrali, które działać będą na zasadzie już rejestrowanego statutu centrali w Warszawie. Zatem zarejestrowanie statutów oddziałowych staje się zbędne.

2) Paragraf 7 nadesłanego tam statutu, który ogłoszono również w Nr. 6 naszego pisma, zmienia się o tyle, że wysokość jednego udziału członka Towarzystwa Oszczędności i Kredytu ustala się na kwotę 20 zł. zamiast 60 zł.

Treść tutejszego komunikatu, wydanego już w tej sprawie odnośnie do wyboru Rady Nadzorczej i Zarządu oddziału oraz w kwestji nadesłania protokołu zebrania, jakie w tym celu ma być zwołane, pozostaje bez zmiany.

Sekretarz: (—) BURCZYN

Przewodniczący (—) SZEIWEL

Nie szkoła, lecz talent wrodzony tworzy wielkie dzieła, lecz i talent bez pracy wielkich dzieł nie stworzy.

OGŁOSZENIE

Uchwałą walnych zgromadzeń członków Spółdzielni z dnia 27 maja i 10 czerwca 1928 r. postanowiła Spółdzielnia pod firmą „DOM ZDROWIA“, Spółdzielnia Urzędników Kontroli Skarbowej z ogr. odp. w Stanisławowie, rozwiązać się i cały swój majątek przelać tytułem darowizny na własność Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie.

Podając powyższe do publicznej wiadomości, Zarząd Spółdzielni wzywa równocześnie wierzycieli do zgłaszania swych roszczeń.

Stanisławów, 26 czerwca 1928 r.

Z a Z a r z ą d:

S e k r e t a r z

(—) *ADOLF BUDYŃSKI*

Przewodniczący

(—) *STEFAN SPUNDA*

**Wspierajcie fundusz budowy
„D o m u Z d r o w i a” Stowa-
rzyszenia Urzędników Kontroli
Skarbowej w J a m n e j oraz
Bursę Szkolną we Lwowie!**

PROTOKUŁ

nadzwyczajnego Walnego Zebrania członków Spółdzielni „Dom Zdrowia“ Spółdzielnia Urzędników Kontroli Skarbowej Rzeczypospolitej Polskiej, spisany dnia 27 maja 1928 r. w Stanisławowie.

Porządek obrad:

1) Sprawozdanie przewodniczącego Zarządu Spółdzielni z powziętych uchwał przez delegatów Walnego Zjazdu w Warszawie w dniu 7 maja 1928 r. w sprawie budowy Domu Zdrowia w Jamnej;

2) Rozwiązanie Spółdzielni, przelanie majątku Spółdzielni na Stowarzyszenie Urzędników Kontroli Skarbowej w Warszawie i oparcie akcji budowy Domu Zdrowia na zasadzie statutu Stowarzyszenia;

3) Powzięcie uchwały w sprawie udziałów dotychczasowych członków Spółdzielni wskutek przejęcia akcji budowy Domu Zdrowia przez Stowarzyszenie Urzędników Kontroli Skarbowej;

4) Wybór Komisji budowy i utrzymania Domu Zdrowia w myśl art. 13 regulaminu dla tejże Komisji z dnia 7-go maja 1928 r.

Z a g a j e n i e:

Wiceprezes Rady nadzorczej p. Rodzyńkiewicz, zagajając Zgromadzenie stwierdził, że zostało ono zwołane stosownie do przepisów art. 47 i 46 ustawy o spółdzielniach i statutu, że zatem stosownie do przepisu art. 49 ustawy zdolnem jest ono do powzięcia uchwał w sprawach będących na porządku obrad.

Stosownie do § 23 statutu na przewodniczącego do kierowania obradami powołano p. Niedźwiedzkiego Eugenjusza, który przyjmując przewodnictwo, powołał na sekretarzy pp. Adolfa Budyńskiego i Władysława Sługockiego, udzielając głosu przewodniczącemu Zarządu Spółdzielni p. Stefanowi Spundzie.

Przewodniczący Zarządu stosownie do p. 1 obrad, zdając sprawozdanie z przebiegu obrad Walnego Zjazdu Delegatów w Warszawie w dniu 7 maja 1928 w sprawie budowy

Domu Zdrowia w Jamnej oświadcza, że Walny Zjazd delegatów powziął jednomyślnie uchwałę oparcia akcji budowy Domu Zdrowia na zasadzie statutu Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej oraz powołanie specjalnej Komisji budowy i utrzymania Domu Zdrowia w Jamnej, działającej na podstawie osobnego regulaminu, zatwierdzonego przez Zarząd Główny S. U. K. S.

W związku z uchwałą Walnego Zjazdu Delegatów przewodniczący Zarządu stwierdza, że ze względu na materialne poparcie akcji budowy Domu Zdrowia ze strony Ministerstwa Skarbu przez udzielenie na ten cel subwencji w sumie 50.000 złotych i spodziewanych dalszych subwencji, oparcie tej akcji na zasadzie statutu Stowarzyszenia jest wskazane.

Dalej ze względu na to, że dla samej sprawy obojętne jest, czy akcja budowy Domu Zdrowia będzie prowadzoną przez Spółdzielnię Urzędników Kontroli Skarbowej, czy też przez Stowarzyszenie Urzędników Kontroli Skarbowej,—przewodniczący Zarządu Spółdzielni stawia wniosek na przyjęcie uchwały Walnego Zjazdu Delegatów z dnia 7 maja 1928 r. a w związku z tem przelania majątku Spółdzielni na Stowarzyszenie Urzędników Kontroli Skarbowej w Warszawie.

Zgromadzeni członkowie Spółdzielni po przeprowadzonej dyskusji uchwalają jednogłośnie następująco:

Z uwagi, że Spółdzielnia jako taka nie dysponuje środkami potrzebnymi na wybudowanie Domu Zdrowia, dalej z uwagi, że Stowarzyszenie Urzędników Kontroli Skarbowej z art. 12 regulaminu dla Komisji budowy i utrzymania Domu Zdrowia przyznane członkom dotychczasowej Spółdzielni, posiadającym warunki, przewidziane w art. 4 lit. a) i b) regulaminu, 25% pomieszczeń w wybudować się mającym Domu Zdrowia przed innymi członkami, Zgromadzeni członkowie Spółdzielni, przyjmując uchwałę Walnego Zjazdu Delegatów z dnia 7 maja 1928 r. w sprawie oparcia akcji budowy Domu Zdrowia na zasadzie statutu Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej uchwalają Spółdzielnię pod firmą „Dom Zdrowia“ Spółdzielnia Urzędników Kontroli Skarbowej Rzeczypospolitej Polskiej rozwiązać i cały majątek tej Spółdzielni przenieść tytułem darowizny na rzecz Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie a zarazem upoważnić Zarząd Spółdzielni do przepro-

wadzenia formalności dla przeniesienia na Stowarzyszenie Urzędników Kontroli Skarbowej w Warszawie realności, położonej w Jamnej, nabytej kontraktem kupna i sprzedaży z daty Delatyn 28 września 1926 G 426/26 i dodatkową deklaracją z daty Delatyn 22 grudnia 1926 G 590/26 sądu pow. w Delatynie, jak i do oddania temuż Stowarzyszeniu powyższej realności w posiadanie z nagromadzonym materiałem budowlanym wraz z inwentarzem oraz gotówką zebraną na budowę domu Zdrowia w Jamnej.

Odnosnie co do udziałów, złożonych przez dotychczasowych członków Spółdzielni, Zgromadzeni członkowie uchwalają jednogłośnie sumy złożone przez poszczególnych członków na poczet udziałów, zwrócić tymże w pełnej złożonej wartości.

Na zasadzie art. 13 regulaminu Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej z dnia 7 maja 1928 r. Zgromadzeni członkowie Spółdzielni stwierdzają jednogłośnie listę członków Komisji budowy i utrzymania Domu Zdrowia na lat 3 z prawem kooptacji w następującym składzie:

Stefan Spunda — przewodniczący,
Franciszek Sklenarz — zastępca przewodniczącego,
Adolf Budyński — sekretarz,
Władysław Sługocki — zastępca sekretarza,
Bronisław Nowoświat — skarbnik,
Konstanty Locher — zastępca skarbnika.

Na tem obrady zakończono.

Sekretarze:

Przewodniczący:

(—) *A. Budyński* wr.

(—) *Niedźwiedzki* wr.

(—) *W. Sługocki* wr.

Wiarygodność odpisu stwierdzam

Stefan Spunda.

Obowiązkiem moralnym każdego urzędnika jest należenie do swej fachowej organizacji urzędniczej, bowiem w jedności siła!

PROTOKUŁ

spisany w Stanisławowie dnia 10 czerwca roku tysiąc dwieście siedemsetnego dwudziestego ósmego przezemnie Wacława Fidera, zastępcę notariusza Józefa Górnickiego w Stanisławowie, celem stwierdzenia przebiegu obrad i zapadłych uchwał na odbytem dziś Walnem Zgromadzeniu Spółdzielni pod firmą „Dom Zdrowia” Spółdzielni Urzędników Kontroli Skarbowej Rzeczypospolitej Polskiej z ograniczoną odpowiedzialnością w Stanisławowie.

Walne Zgromadzenie odbywa się w mej kancelarii urzędowej w Stanisławowie, gdzie wyznaczonem zostało miejsce odbycia się tegoż zebrania.

O godzinie 11-ej zagaja Prezes Rady Nadzorczej p. Franciszek Sklenarz Walne Zgromadzenie, prosząc o wybór przewodniczącego.

Na wniosek p. Spundy wybrany zostaje przewodniczącym p. Eugenjusz Niedźwiedzki, który obejmując przewodnictwo powołał na sekretarzy pp. Adolfa Fudyńskiego i Władysława Sługockiego. Następnie skonstatował, że dzisiejsze Walne Zgromadzenie zostało po myśli statutu prawidłowo zwołane i ogłoszone, że Zgromadzenie to jest w dostatecznym komplecie i do powzięcia uchwał zdolne, poczem przystępuje do porządku dziennego.

1) Odczytanie protokołu z pierwszego Walnego Zgromadzenia z 27 maja 1928 r.

Na wniosek p. Adolfa Budyńskiego uchwaliło Walne Zgromadzenie odstąpić od odczytania rzeczzonego protokołu Walnego Zgromadzenia.

2) Rozwiązanie Spółdzielni i przelanie jej majątku na rzecz Stow. Urzędników Kontroli Skarbowej w Warszawie.

Zabiera głos p. Stefan Spunda, który po przedstawieniu całej tej sprawy stawia wniosek następujący: Zgodnie z uchwałą I. Walnego Zgromadzenia z dnia 27 maja 1928 roku uchwała dzisiejsze Walne zgromadzenie członków Spółdzielni pod firmą „Dom Zdrowia” Spółdzielni Urzędników Kontroli Skarbowej Rzeczypospolitej z ogr. odp. w Stanisławowie, spółdzielnię tę rozwiązać i cały majątek Spółdzielni przenieść tytułem darmym na rzecz Stow. Urzędników Kontroli Skarbowej Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie.

Gdy nikt więcej głosu nie zabierał, poddał przewodniczący wniosek powyższy Walnemu Zgromadzeniu pod głosowanie przez podniesienie rąk, a po dokonaniem głosowania stwierdził, że wniosek ten jednogłośnie został uchwalony.

3) Uchwała co do likwidacji i wybór Komisji Likwidacyjnej.

Na wniosek p. Władysława Sługockiego uchwała Walne Zgromadzenie jednogłośnie przez podniesienie rąk przeprowadzić likwidację powyższej Spółdzielni i wybrać Komisję likwidacyjną, złożoną z pp. Stefana Spundy i Adolfa Budyńskiego.

W końcu uchwaliło Walne Zgromadzenie jednogłośnie przez podniesienie rąk upoważnić pp. Władysława Tyberskiego i Adolfa Budyńskiego do zawarcia i podpisania imieniem Spółdzielni pod firmą „Dom Zdrowia” Spółdzielni Urzędników Kontroli Skarbowej Rzeczypospolitej Polskiej z ogr. odp. w Stanisławowie umowy na przelanie całego majątku Spółdzielni na rzecz Stow. Urzędników Kontroli Skarbowej w Warszawie, a w szczególności na odstąpienie tytułem darowizny na własność tego Stowarzyszenia należącej do Spółdzielni pod firmą „Dom Zdrowia”, Spółdzielni Urzędników Kontroli Skarbowej Rzeczypospolitej Polskiej z ogr. odp. w Stanisławowie połowy realności położonej w Gminie kat. Jamna, składającej się z parcel gruntowych 11 kat. 451.410.411.412.413.402.409/1 w Jamnej oraz realności lwh.352 zaginionej księgi gruntowej gminy kat. Jamna, składającej się z parcel gruntowych 1 kat. 414/3.415/1.423/6 w Jamnie nabytej na podstawie kontraktu kupna z daty Delatyn 28 września 1926 G 590/26, z zastrzeżeniem dla członków Spółdzielni pod firmą „Dom Zdrowia” Spółdzielni Urzędników Kontroli Skarbowej Rzeczypospolitej Polskiej z ogr. odp. w Stanisławowie prawa pierwszeństwa do otrzymania dwudziestu pięciu procent pomieszczeń we wszystkich przez rzeczzone Stowarzyszenie na powyższych parcelach wystawić się mających budowlach, jak Domu Zdrowia i t. p. do przeprowadzenia wszelkich formalności ustępowych, połączonych z temi czynnościami prawnymi, zezwolenia na wpis własności jak i złożenia dokumentów w sądzie w celu nabycia prawa własności, ponadto do oddania rzeczonemu Stowarzyszeniu fizycznego posiadania i używania powyższych ruchomości.

Na tem zamknął przewodniczący dzisiejsze Walne Zgromadzenie. Tak spisany protokół został zebrany w całości odczytany, przez nich dokładnie zrozumiany i zatwierdzony własnoręcznie wobec mnie podpisany.

Sekretarze:

(—) *Adolf Budyński* w. r.

(—) *Władysław Sługocki* w. r.

Przewodniczący:

(—) *E. Niedźwiedzki*.

Wiarogodność odpisu stwierdzam

Stefan Spunda.

OGŁOSZENIE.

Zarząd Spółdzielni „DOM ZDROWIA“ Spółdzielnia Urzędników Kontroli Skarbowej Rzeczypospolitej Polskiej w Stanisławowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w myśl uchwały Walnego Zgromadzenia członków Spółdzielni z dnia 15 stycznia 1928 odnośnie do § 7 statutu członkowie Spółdzielni odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni tylko udziałami ustalonymi w § 6 statutu t. j. kwotą złotych 100 za każdy udział.

Zatem podaje się do wiadomości, że Spółdzielnia gotowa jest na żądanie zaspokoić wszystkich wierzycieli, których wierzytelności istnieć będą w dniu ostatniego ogłoszenia, względnie złożyć do depozytu sądowego kwoty potrzebne na zabezpieczenie wierzytelności niepłatnych, lub spornych, że jednak wierzycieli, którzy nie zgłoszą się do Spółdzielni w przeciągu 3 miesięcy od tego dnia uważać się będzie za zgadzających się na zmianę § 7 statutu.

Z a Z a r z ą d:

Sekretarz (—) *BUDYŃSKI* Przewodn. (—) *SPUNDA*

ROZPORZĄDZENIA.

W Nr. 18 „Dziennika Urzędowego“ Min. Skarbu z dnia 25. VI. r. b. umieszczone zostało nowe rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 lutego 1928 r. w celu wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1928 r. o monopolu spirytusowym.

Zwracamy szczególną uwagę kolegów na wymienione rozporządzenie, zawierające wszystkie przepisy dotyczące wyrobu, przerobu i sprzedaży spirytusu przedtem porozrzucane w różnych numerach „Dz. Urzędowego“ za szereg lat.

Biorąc pod uwagę wielkie praktyczne znaczenie rozporządzenia z dnia 7 lutego 1928 r. w jednym z najbliższych numerów naszego pisma omówimy możliwie szczegółowo kwestję wprowadzenia w życie nowego przepisu.

Nr. 61 „Dz. Ustaw“ z dnia 14. VI. b. r. zawiera w sobie nowe rozporządzenie wykonawcze Min. Skarbu z d. 17. IV. r. b. do ustawy o opodatkowaniu cukru. Powyższy przepis daje szereg pożytecznych wskazówek, których w odpowiednim przepisie poprzednim brakowało.

Okólnikiem z dnia 24. IV. 28 r. L. Dz. VI 3980/2 Ministerstwo Skarbu zawiadomiło Izbę Skarbową w Warszawie, że fabryki win owocowych i miodu syconego mogą używać zboża do zacierów w stosunku dowolnym. Otrzymany w ten sposób wyrób musi być uznany za napój podobny do wina, od którego stawka podatkowa wynosi 80 gr., a opłata patentowa od wytwórni będzie wynosić 60 zł. rocznie.

W numerze 8 „Dziennika Urzędowego“ Minist. Skarbu z dnia 10 marca 1928 pod poz. 100 została ogłoszona wykładnia ustawy o opłatach stemplowych, wiążących się z wykonywaniem monopolu sprzedaży soli, na którą zwracamy uwagę kolegów służby tak wewnętrznej jak i zewnętrznej.

W okręgu jednej z Izb Skarbowych zdarzył się wypadek, że ubytki spirytusu niemonopolowego (eksportowego),

przekraczające dozwolone normy zaniku, zostały pokryte niewykorzystanemi zanikami spirytusu monopolowego. Wskutek tego Ministerstwo Skarbu przypomina, że a) spirytus monopolowy powinien być bezwarunkowo oddzielnie oczyszczany i oddzielnie magazynowany od spirytusu prywatnego (poza-kontynentowego) i b) książkowość i rachunkowość spirytusu monopolowego i niemonopolowego ma być prowadzona zupełnie niezależnie jedna od drugiej. Wynika to z postanowień § 3 i 58 ustęp ostatni rozp. Min. Skarbu z 21. 12. 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 132 poz. 946). Pokrywanie nadmiernych ubytków jednego spirytusu niewykorzystanemi zanikami drugiego spirytusu jest niedopuszczalne.

W okólniku L. 4338/2 ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 16 poz. 211 należy usunąć następujące błędy: 1) w wierszu 6 od dołu na str. 370 zamiast „ubytek” powinno być „nadwyżka”, 2) w wierszu 12 od dołu na stronie 370 zamiast „ $2.706 + 4.390 = 8.194$ ” powinno być „ $2.706 + 5.488 = 8.194$ ”, 3) w wierszu 15 od dołu na str. 370 należy skreślić wyraz „gotowego”.

Minist. Skarbu powiadomiło Izby Skarbowe, że w ostatnich czasach ujawniła się bardzo szeroko rozgałęziona akcja sprzedaży w Polsce losów loterii zagranicznych, co jest zabronione, jako narażające Skarb Państwa na straty oraz na odpływ waluty polskiej do obcych krajów, co swoją drogą odbija się ujemnie na polityce finansowej. Z powyższym szkodliwym objawem należy prowadzić energiczną walkę.

Jak to widać z Okólnika Ministerstwa Sk. z d. 8. VI r. b. L. Dz. VI—1854/I nielegalne spożycie spirytusu dochodzi od 10 do 20% konsumpcji legalnej, skutkiem czego uszczuplenie wpływów państwa z opodatkowania spirytusu sięga olbrzymich cyfr, przekraczających 100 milionów złotych rocznie.

Nielegalny spirytus różnemi drogami dostaje się na rynek nie tylko z potajemnych gorzelni, lecz i z octowni, drożdżowni, perfumerji i z innych zakładów, pobierających spirytus po cenach zniżonych celem (rzekomego czasem) przetworu. Nie jest wykluczone również, że do celów omawianej

nielegalnej konsumpcji używany bywa również i spirytus stanowiący ekonomję zaników w rektyfikacjach i t. d.

Nie ulega wątpliwości, że koledzy akcyzowcy służby zewnętrznej mocno zastanowią się nad powyższą sprawą celem wyrobienia najskuteczniejszych sposobów walki z dostawianiem się do konsumpcji spirytusu, który nie został w należytej wysokości obciążony opłatą monopolową.

Różne wiadomości.

Dalsze przenikanie obcego kapitału do cukrownictwa. Dowiadujemy się, że nieczynna od 3 lat cukrownia „Konstancja” pod Kutnem została na licytacji nabyta przez Warszawskie Towarzystwo Fabryk Cukru za kwotę 905.000 zł. Długi cukrowni w kwocie 246.000 dol. skupił nowonabywca za 73 000 dolarów. Równocześnie dowiadujemy się, że do Warszawskiego Tow. Fabryk Cukru wszedł w charakterze poważnego akcjonariusza wielki przemysłowiec Pennock.

Świat w przededniu kataklizmów? Znany geolog niemiecki Bölsche wygłosił w Halle szereg odczytów, w których dowodził, iż świat znajduje się obecnie w przededniu nowych kataklizmów żywiołowych. Przewidywania swe opiera uczony niemiecki na mnogości i szczególnym charakterze różnych współczesnych zjawisk wulkanicznych i symptomów astronomicznych, dotyczących przedewszystkiem słońca i planety Jupitera.

Normalizacja eksportu polskiego. Celem uporządkowania typów i gatunków towarów eksportowanych, polski komitet normalizacyjny przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu zamierza powołać specjalną komisję do opracowania norm ważniejszych artykułów eksportowych. W sprawie tej niebawem zwołana będzie konferencja, w której przewidziany jest udział delegatów ministerstwa przemysłu i handlu, rolnictwa, państwowego Instytutu eksportowego oraz przedstawicieli organizacji społeczno-gospodarczych.

OD REDAKCJI.

Odpowiedzi na szereg nadesłanych pytań z braku miejsca odkładamy do numeru następnego. W numerze sierpniowym postaramy się umieścić również nadesłane artykuły i korespondencje kolegów z Kół i Okręgów.

Czy zapłaciłeś

(składkę członkowską?)

WAŻNE DLA PP. URZĘDNIKÓW

KONTROLI SKARBOWEJ!

TOWARZYSTWO AKCYJNE
FABRYK SUKNA

H. LANDSBERG

w TOMASZOWIE
MAZOWIECKIM
(WOJEW. ŁÓDZKIE)

WYRABIA SPECJALNY MATERJAŁ DLA
URZĘDNIKÓW KONTROLI SKARBOWEJ
„MONOPOL”

NA MUNDURY

SPODNIE

i CZAPKI

